

1977
1978
no. 7

Ontwerp voorpagina:

Michel Koper 51

Wat de mensen vrezen is niet zozeer de vraag of datgene wat zij zeggen waar of onwaar is. Maar zij zijn als de dood zo bang dat zij ooit met hun mening alleen komen te staan. Het is deze angst die de mensen demoraliseert en die hen steeds verachtelijker maakt.

Kierkegaard

Tekeningen: Diana Winkel 4j
Key-operator: Mevr. J.Slimmers-Martin
Eindredactie: L.Verzuu

BOLWERK nr 1
verschijnt 15 sept. a.s.
Kopy gaarne binnen
voor 8 sept.

P E R I O D I E K v/h P I U S - X L Y C E U M

RK SCHOLENGEMEENSCHAP

VOOR VWO EN HAVO

Jacob Geelstraat 38
Amsterdam Slotervaart

BOLWERK

CURSUSJAAR 1977 - 1978

30 JUNI 1978 NR 7

V
A
N

D
E
R
E
C
T
O
R

Nauwelijks kan ik mij voorstellen dat er alweer een schooljaar bijna voorbij is; af en toe ligt het begin in mijn gedachten nog zo dichtbij, dat alleen de overgangsvergaderingen en de samenstelling van het nieuwe lesrooster mij kunnen overtuigen van het feit dat het tweeëntwintigste schooljaar inderdaad tot het verleden is gaan behoren.

Even wil ik stil staan en terug denken aan alles wat er is gebeurd, zo maar, zonder volledig te willen zijn. Denken aan wie ons ontvallen zijn: Toon Plasman, René Zondervan, Marcel Manders; wij zijn nog steeds geneigd te vinden dat zij te vroeg geroepen werden.

Terug denken aan wat er in de school is gebeurd: de invoering van het ongedeelde VWO, het begin van de samenwerking met de omliggende mavo-scholen, de samenspraak over de verbouwingsplannen. Stil staan bij misschien erg persoonlijke ervaringen: je plaats in de klas, je relatie met anderen, klasgenoten of docenten, je persoonlijke verwachtingen die misschien geen werkelijkheid zijn geworden of wellicht juist wel: teleurstelling en blijheid. Ieder zal zijn redenen hebben om met meer of minder genoeg aan het afgelopen jaar terug te denken.

Mag je op dit moment ook al naar de toekomst kijken? Van sommige dingen weet je dat ze zullen gaan gebeuren, andere zijn nog onbekend en zullen, al dan niet prettige, verrassingen blijken. Over de plannen voor de school voor volgend jaar zullen we na de vakantie uitgebreid berichten. Op dit moment zullen we ons maar beperken tot een afsluiting.

Vooraf aan die leerlingen, die na een succesvol eindexamen onze gemeenschap gaan verlaten, wil ik graag het allerbeste wensen; aan de docenten die naar elders vertrekken, zeg ik graag dank voor hun inspanningen, in de hoop dat zij in hun nieuwe werk veel bevrediging en geluk zullen vinden. Aan allen die blijven, docenten, beambten en leerlingen: vóór we elkaar in augustus weer tegenkomen, laten we zorgen dat we de komende weken zo gebruiken als ze bedoeld zijn, zodat we weer uitgerust en vol elan aan het volgende jaar kunnen beginnen.

Aan iedereen: een heel prettige vakantie.

M. Siewe.

INFORMATIE

mededelingen van de staf

mededelingen van de staf

Onze school gaan verlaten:

Mevrouw J. A. E. Bouman, Mevrouw N. C. Schulman, en de Heren:
J. S. de Geest, B. Koster en A. Rozendaal.
Allen hartelijk dank voor hun inspanningen.

Afsluiting van het schooljaar 1977-1978.

wo 5 en do 6 juli	09.30 - 11.30 uur	Spreekuur schoolleiding en dekenaat.
	14.00 - 16.00 uur	Boekenbeurs, afhalen van de bestelde boeken.
vr 7 juli	14.00 - 15.00 uur	Boekenbeurs, afhalen geld en de onverkochte boeken.
ma 10 juli	09.00 - 10.00 uur	Boekenbeurs, afhalen groene en rose lijsten voor school- kampers.
ma 10 juli t/m wo 23 aug.		GROTE VAKANTIE.

Begin schooljaar 1978-1979.

do. 24 aug.	09.00 uur, taken. 10.00 - 12.00 uur, afhalen boeken besteld bij Edelman en Barendregt.
vr. 25 aug.	09.45 uur, mededelingen en roosters op school voor alle klassen behalve 4 havo. 11.00 uur, docenten: openingsvergadering. 13.00 uur, openingsliturgie in aula en lunch en introduktie voor brugklassen. 13.30 uur, introduktie 4 havo (17.00 uur, receptie op kruidentuin voor docen- ten, bestuur, oudervereniging)
ma. 28 aug.	08.30 uur, aanvang lessen 23ste schooljaar.
ma. 28 aug. t/m 6 sept.	Schriftelijk eindexamen 2e tijdvak 1978. ? Schoolfotograaf op school voor pasfoto's brug- klassen en 4e klas + nieuwe leerlingen. klassefoto's op verzoek.
vr. 1 sept.	17.00 uur, activiteit voor beambten en docenten.

vanuit NIPPON

Sjimonoseki, 3-4-'78.

Geachte Bolwerk-redactie

In onze nietswaardige nederigheid hebben wij het aangedurfd de pen ter hand te nemen en onder het genot van een beker sake en een portie sate, u een lovende brief te schrijven naar aanleiding van een in een K.L.M. 747 boeing gevonden exemplaar van uw honorabel blad.

Hierin maakte de achtenswaardige heer Verwey op - onze nederige excuses - enigszins zwakke wijze gebruik van de o zo edele dichtkunst. Met zijn limericks probeert hij op een geforceerd grappige wijze enige regels te dichten om zo een waarheid te vinden. Niet slecht, doch miserabel.

Wij in Japan gebruiken de dichtkunst tot het vinden van DE WAARHEID. Dit doen wij door middel van haiku's.

Een haiku is een drieregelig gedicht, met respectievelijk vijf, zeven en vijf lettergrepen (zeventien totaal dus).

Een voorbeeld:

Een oude vijver;
de sprong van een kikvors;
dan watergeluid. (Basjo)

Een ander voorbeeld, opnieuw van Basjo, een onzer beroemdste dichters:

Een rode pepervrucht;
Doe er twee vleugels bij;
een rode libel.

Nu dan onze haiku's, eveneens getuigend van diepe dramatiek en hopeloze eenvoud:

toekomst is een genot
zoals schilpadden rennen
zit ik te wenen alleen.

en deze, misschien nog mooier door warme dieptewerking en schitterend contrast-gebruik:

de appel en de boom
terwijl de dode schreeuwt komt
de bliksem als redding.

Wanneer men deze haiku's goed bestudeert zal er, zal er, naar wij hopen spoedig een haiku-vervaardigingsinitiatiefgroep ontstaan op deze school. Zodat u tot de Waarheid komt en de Waarheid tot u en zodoende ook het Geluk.

Immers de Waarheid is als een steen met mos begroeid en Geluk als water, druipend van een rots.

Met dank aan de Nederlandse Ambassade voor het vertalen
tekenen wij in diepe
hoogachting, uw nederige
dienaars: Fets Esurk
Snah Sonav.

CRIMINALITEIT

Reactie op het artikel van Jean-Paul Courtens en Hans Lasschuit
over jeugdcriminaliteit.

Hoewel ik blij ben dat deze twee leerlingen zich actief bezig houden met het probleem van de jeugdcriminaliteit meen ik toch hen op enkele punten te moeten wijzen, ja zelfs aan te moeten vallen.

Citaat: "Ons inziens is het ontstaan van jeugdcriminaliteit te danken aan de opgelegde materiële behoeften, die dan weer te danken zijn aan onze verkopers, enz."

Als kersverse afgestudeerde aan de Hogere Economische School in de Commerciële richting, zal schrijver dezes waarschijnlijk ook tot de "verkopers" gaan behoren die jeugdigen aan zal gaan zetten tot de misdaad.

In het artikel wordt weer eens geageerd tegen de reclame en in het bijzonder die op de TV. Hoewel ik het in grote lijnen met het betoog van de heren eens ben, wilde ik toch graag de volgende opmerkingen kwijt.

Reclame is géén vorm van psychologie die regelt wat wij kopen. Bij het bedrijven van reclame worden zekere "trucjes" (die men claims noemt) gebruikt die de reeds aanwezige behoeften trachten om te zetten in koopgedrag, maar om de edele psychologische wetenschappen hieraan gelijk te stellen lijkt mij wat te ver gaan.

Citaat: "En zo wordt voor een heleboel dure artikelen op een ontzettend smerige manier reclame gemaakt".

Hierbij denken de schrijvers uiteraard aan de TV-reclame die vaak niet zulke geslaagde vormen aanneemt. Maar "ontzettend smerig"? Is het niet meer de irritatie die ontstaat door het telkens weer zien van de volmaakte tandpasta-glimlach?

Citaat: "Een brommer verheven tot statussymbool is toch zeker niet meer dan een vervoermiddel?"

Akkoord, hoewel voor sommige mensen dit vervoermiddel hun "alles" is (en niet alleen door de reclame). Alleen... hebben de schrijvers eraan gedacht dat zonder de reclame de brommer voor misschien één procent van de bevolking te betalen zou zijn? Immers, reclame leidt tot groei van de produktie en deze groei op haar beurt weer tot het goedkoper worden van de produkten (als er tenminste geen addertjes onder het gras zitten die de vrije concurrentie in gevaar brengen, kartels en zo, maar daar zal de heer Baart je ongetwijfeld alles over kunnen vertellen).

Ja, en dan zullen er altijd mensen blijven die d'r toch nog aan verdienen en af en toe nog grof ook. Maar die hebben dan ook de moeite en het risico genomen om iets te produceren en te verkopen waardoor vele mensen, dus ook jullie en ik, een gemakkelijker en (misschien?) ook gelukkiger leventje kunnen leiden.

Met vriendelijke groeten,

Frank van Paridon, ex-Pius X-er

VANUIT DE TUIN

Als ik dit schrijf hebben we gisteren de langste dag gehad. Het is nu 22 juni en deze dag is volgens de krant precies even lang, wat mij weer hoop geeft dat dit stukje vandaag toch nog afkomt.

Vanmiddag hebben we de slot-sam-sam dan gehad, met de jaarlijkse verkoop van droogbloemen. Voor het eerst zijn dit jaar niet alle bloemen opgegaan, maar de restjes zijn we vóór het eind van de zomer wel kwijt aan bezoekers van de tuin. Van de nieuwe droogbloemen komt, omdat het in de zaaitijd zo droog was, jammer genoeg niet alles op, maar dat is van later zorg. Hartelijk dank aan de leerlingen, die de avond voor de samsam en op de dag zelf geholpen hebben met de voorbereidingen, de verkoop en het opruimen.

Na de langste dag mag er geen rabarber meer geplukt worden, er komen nu ook harde stelen in. Voor de aardbeien komen we handen te kort om te oogsten, er zijn er ontzettend veel dit jaar. De zwarte bessen zien er ook veelbelovend uit.

Er bloeit geweldig veel nu, maar er doet zich wel iets merkwaardigs voor. De ribes, een van de vroegste bloeiers, was prachtig donker-rose, zoals we hem nog niet eerder gezien hadden. Daarna begon de mispel, die witte bloesems behoort te hebben, hard-rose te bloeien. De franse tamarisk, die er zo prachtig kan uitzien in een zacht-rose waas van bloemetjes, produceerde een soort beige-bruine, weinig aantrekkelijke zomerdos. Verder heeft de Gallische roos, die lichtrose hoort te zijn, donker-rose bloemen, terwijl ook de pioenen ?? Weet iemand van U wat er aan de hand is? Heeft dat met het grondwater te maken? Inlichtingen gaarne aan telefoon 17 38 37.

Nu nog iets over de jaarlijkse receptie. Sommigen van U hebben zich misschien afgevraagd, of wij wel een kachel voor de kas (geschenk van de oudervereniging voor ons eerste lustrum) accepteerden, om vervolgens de jaarlijkse ontvangst voor oudervereniging, collega's, medewerkers in, adviseurs en weldoeners van de tuin enz. enz. af te schaffen. Dit is niet het geval, maar men is op 't ogenblik op de Spaarnberg erg druk met de pogingen tot aankoop van het landgoed van de Witte Paters door de instellingen, die al sinds jaren in het "Projekt Spaarnberg" deelnemen. In verband met alle beslommeringen die dit met zich meebrengt, heeft men ons gevraagd de receptie uit te stellen tot na de vakantie. Van de week hebben we een datum kunnen vaststellen: vrijdag 25 augustus wordt het, U krijgt nog een uitnodiging.

Van 19 tot 27 aug. ben ik in ieder geval dagelijks op de tuin, op zaterdag en zondag is meneer Hoving er ook. Probeer of je in die laatste vakantieweek één dag vrij kunt maken om te komen helpen de tuin weer op te knappen voor de receptie, onze dank zal groot zijn. Verder is natuurlijk iedereen ook in de vakantie van harte welkom op de tuin. Sleutels bij de receptie op het hoofdgebouw. Hoge stoep op, zonder bellen naar binnen, tweede deur links (bordje "receptie"). Als de receptie gesloten is te deur links bellen bij familie De Reus. Wel sleutels terugbrengen voor je naar huis gaat! Gras maaien en knippen mag altijd en alle paardestaarten (equisetaceae), dat zijn die groene pluimen die overal in de tuin staan, mag je uittrekken.

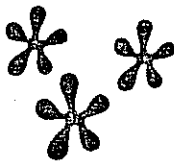
Vermeldenswaard is nog, dat enige goede geesten een heleboel gaten langs de dakrand dichtgemetseld hebben. Dit ging gepaard met nogal wat nattigheid en er moest tamelijk bij gegeten worden en bloed is er ook gevloeid, maar het resultaat is prachtig (uitgezonderd die 12 natte handdoeken en theedoeken, maar die zijn intussen weer droog). Gelukkig is alles te boek gesteld. Over enige honderden jaren zullen antropologen zich in de handen wrijven, als ze uit onze tuinboeken de gewoonten van de Pius-tieners in het laatste kwart van de 20ste eeuw menen te kunnen destilleren.

Deze lange dag is nu om. Prettige vakantie en tot ziens,

P. Hoving - Helling.

BASJE & OMA

"Dag
Omaaa!"
juichte de kleuter
vanaf de galerij
"Baaasje!!"
riep deze
met een stralende
glimlach
tussen de
geparkeerde auto's
uit.

VERLIEFD

Ik zat in de tram.
Het vogeltje
sprong nog net op tijd
van de tramrails.
Nou ja,
net op tijd ....
Wat kon mij
dat rôtvogeltje schelen!
Ik was verliefd.

ALS WE ...

Als we de zaken
letterlijk gaan nemen
is m'n kont
in het water van de pot
ook één
van m'n spiegelbeelden.

TEVERGEEFS

Om een gesprek
te beginnen
zei hij
ook maar 's wat;
zei zij
wel wat terug
maar dat
was dat.

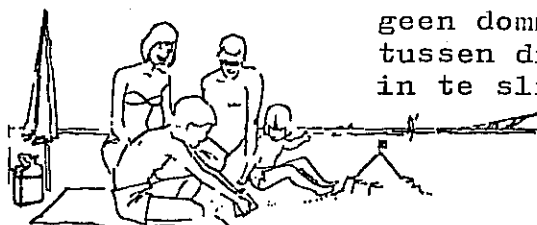

DILEMMA

Soms zit ik wel 'ns ergens
tussen een paar mensen in
en voel ik een neiging
om een opmerking te maken
en zodoende
ook maar 'ns wat te zeggen,
want, denk ik dan,
het staat zo filosofisch
om tussen mensen te zitten
en je mond dicht te houden.
Alsof je vol met
psychologische problemen zit.
Maar na een tijdje
besluit ik dan toch maar
geen domme opmerking
tussen die andere
in te slingeren.

FAR FROM THE MADDING CROWD

Ik word toch zo strontziek
van jou
en je moeilijke gedoe;
gewoonweg
over m'n nek
ga ik er van.
Ik ben
aan vakantie toe.

Hans van Haastere

LONDEN 1978

Eindelijk was het dan zover, de eindexamens waren voorbij en we zaten nu dan toch echt op de boot naar Londen.

We waren met een groep van 18 leerlingen, waaronder 12 jongens en 6 meisjes. We stonden onder leiding van Ina Boshuizen-Brakman en Ad Bertens. Aan de laatste hebben we echter als leider niet zoveel gehad (wél als gangmaker), omdat iedereen het nodig vond moeilijkheden met hem te zoeken. Zowel al in de trein op de heenweg, als in Londen zelf.

Ina was echt zo'n leidster die er was voor het organiseren, ook al liep dan nogal eens de mist in (zoals het steeds weer van trein verwisselen omdat we weer eens verkeerd zaten). Maar ondanks dat hebben we toch wel veel gelachen met hen.

Jammer dat het hotel zo waardeloos was; de ramen waren verrot, de bedden vielen bijna uit elkaar, de lakens waren gescheurd en vergeeld, feestjes mochten er ook 's nachts niet gehouden worden en over het zogenaamde europese ontbijt zullen we het maar niet eens hebben.

Gelukkig hadden we wel fantastisch weer, zodat we er alleen maar enkele uurtjes per nacht waren.

Ondanks dat het magnifieke warenhuis Harrods (enorm luxueus, zelfs koningin Elisabeth doet er haar inkopen) op verschillende van ons een erge aantrekkingskracht had, hebben we toch nog wel iets meer van Londen gezien. Zoals de underground, de dubbeldekkers, de cab's die in vergelijking met hier erg goedkoop zijn, de Big Ben, Trafalgar Square en nog wat van die alom bekende toeristenplaatsjes.

Omdat de groep zo klein was, zijn we vooral de laatste dagen hartstikke gezellig met elkaar opgetrokken.

De terugtocht met de nachtboot was een flop vanwege het feit dat de te verwachten discotheek niet aan boord was. Toen hebben we ons maar vermaakt in de bar (die na 1 uur dicht was) met een stel Duitsers die zichzelf beter vonden dan ons, waar wij natuurlijk luidkeels tegenin zongen en die we dus typisch overstemden.

Al met al hebben we een ontzettend leuke week gehad en iedereen die ervoor gezorgd heeft dat deze dagen zo geslaagd werden, willen we hierbij nogmaals bedanken.

Patricia Kolvers
Marjon Haarsma
Andrea Kolvers.

PS

Mocht dit verslag erg negatief overkomen, dan was dat niet de bedoeling, want we hebben echt enorm veel pret gehad, maar dat is gewoonweg niet te beschrijven, want dán zou Bolwerk er bol van staan.

WAT GAAN WE MET TONEEL DOEN ?

Behalve het meer officiële toneelstuk - wat jammer genoeg maar eenmaal per jaar kan plaatsvinden vanwege tijd en jaarrooster, wilde ik het volgend jaar met de hulp van een paar collega's proberen - bv. éénmaal per trimester - een toneelstuk te brengen zonder dat het feilloos met tekst en aktie in elkaar zit, met een stuk improvisatie dus. Dat zou bv. betekenen: we repeteren drie weken intensief aan een stuk en voeren het op in

het stadium waarin het dan beland is - te denken valt aan een soort soosavond.

Argumenten voor deze werkwijze zijn: korter tijdsbestek van voorbereiding, meer toneeluitvoeringen, meer mensen die hopelijk aan bod kunnen komen.

Bovendien zou het leuk zijn als het komende jaar een toneelclub van de grond zou kunnen komen. Misschien kunnen de leden van die club dat 'Toneel Tussentijds' inspireren.

henk de vilder

seizoenopruiming

Na de laatste les ging ik de klepkastjes legen in het Talenpracticum.

De buit : sinaasappelschillen (antiek)
 kauwgum (zat vast)
 plastic zakjes (met schimmels)
 snoepapiertjes (vies)
 drop (zat ook vast)
 papieren zakdoek (gebruikt)
 een knoop (zwart)
 een kam (occasion)
 potloden - zonder - punten
 potloodslijpsel
 briefjes

Ik heb alles gedeponereerd waar het hoorde. De briefjes heb ik meegenomen om interessante lectuur te hebben tijdens een op handen zijnde en vermoedelijk weer overbodige vergadering. Het viel overigens tegen. De teksten, niet de vergadering; dat kon niet. Er was correspondentie van verschillende aard.

A. DE ONTBOEZEMINGEN.

1. (tragisch in zijn soberheid)
 Hoe gaat het ermee?
 Met mij beroerd.
2. (typisch brugklas. Ofschoon..?)
 Wat een gezeik
 Reeds poep poep
 Reeds poep poep
3. (vrolijke Fransen)
 Hoi !
 Hallo !

B. DE SCHELDTEKSTEN.

1. Nora heeft te lang haar
 vind je ook niet?
 zullen we het afknippen? (bijgevoegd een spotprent)
2. (zelfde soort kritiek op uiterlijk)
 Heeft ie wéér die ruitjesdas aan.
3. (afgekeken van Henk van de Mijden)
 Tot ons genoeg kan ik u mededelen
 dat morgen in het huwelijk treden
 Alias Bianchi
 en
 Tante Pollewop
 receptie 8 uur Aula. Tot dan.

C. DE IMMORELE

1. Marcel,

Wil je nog eens proberen
een pasfoto voor mijn
dossier los te krijgen
van Ingrid Florentinus.

Alvast bedankt.

HB.

2. (op ruilbon van V&D)

f 9.95
Wil je mij kopen ?
Zonder bon
geen ruiling.

D. DE EVANGELISCHE

1. Iedereen kan Jezus volgeling worden als
je je innerlijk vrijmaakt van al wat je bezit.

E. A LA HITCHCOCK

Ik zag hem terugkomen
want hij was te ver gelopen
(stom hoor !) en toen zei
ik : "Henny" ,en keek met
m'n ogen in de richting
van M.en ik zei ook nog:
"Schrik niet". Toen keek

F. DE FEUILLETON (de eerste tekst is gehavend)

1.Misschien zien we de...
parfumtrutten ons late..
op de fiets.We lopen
ze toch niet mis.We
ruiken ze wel !

2.De trutten komen
straks langs,want
ze moeten naar fr.124

3.als ze naast ons zitten
zien ze dat wij straks
onze fietsen pakken
als ze later weggaan.

verzameld door L.B.

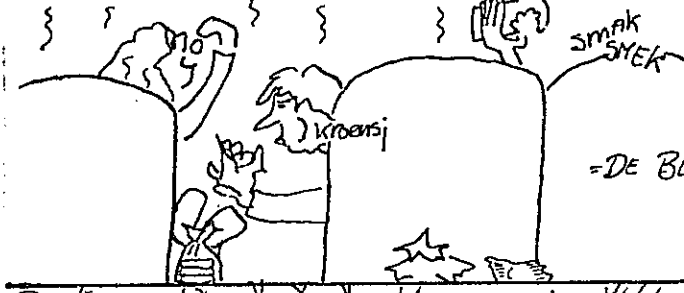
AFSCHIED WAS WAARLIJK ONTROEREND. 28°C EN DE LESSEN WAREN AL BESOUWEN

VERDAG VAN DE EINDEXAMEN-KLAS-REIS 1978

ARIËS
BIJ PRODUCTIE
DE AANKOMST BIJ HET GROOTS. DE STEMMING WAS LOOM.

ER WERD OUDERWEG OPVALLEND VEEL GEGETEN. HET WAS ZO WARM.

café Cr. Hotel

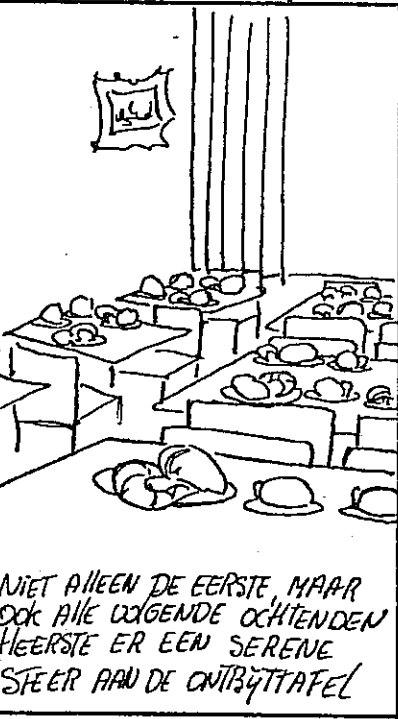
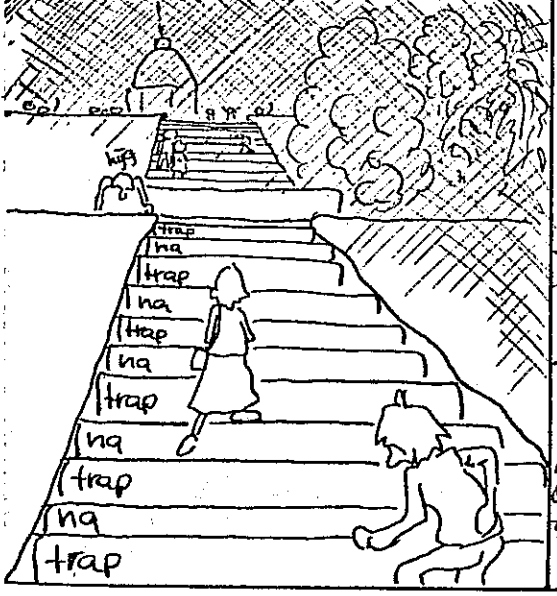
DE KAMERS WERDEN GRONDIG GEINSPEKTEERD = DE BEDDEN WAREN GOED.

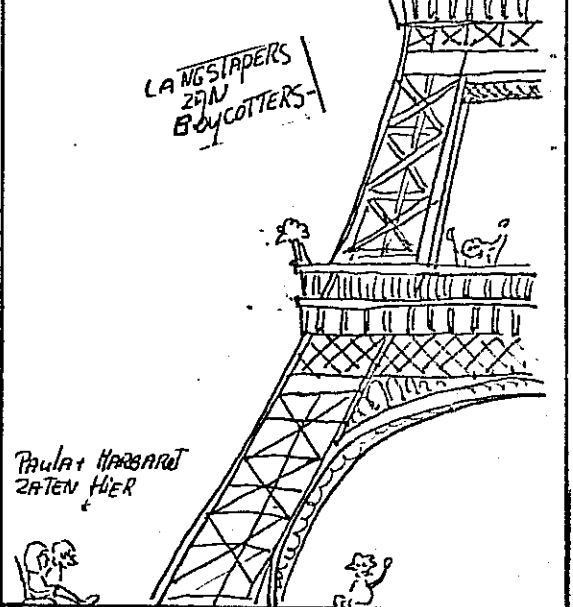
OVER DE MAALTIJD WAREN WE HET ALLEMAAL E =SAPEN ETEN=

NA EEN BUSRIT VAN EEN DAG LANG HOCHTEN WE NOG EEN NACHTLIJK RIJJE MAKEN. BIJ MONTMARTRE WERDEN WE ERUIT GEGOOID. ONDERAAN DE TRAP!!

VRUWEL IEDEREEN HEEFT DE TWEEDE VERDIEPING LOPEND BEREIKT

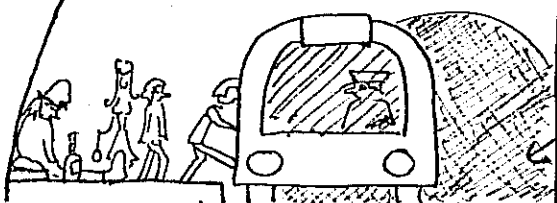

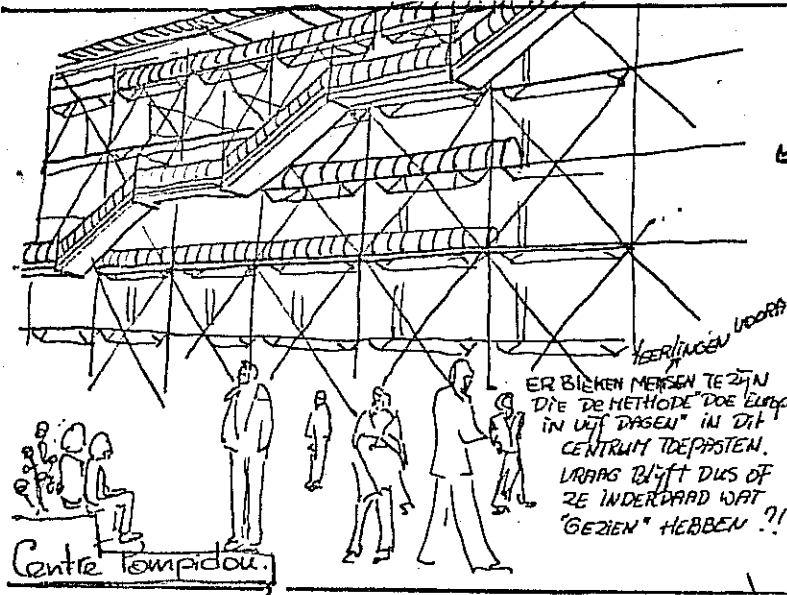
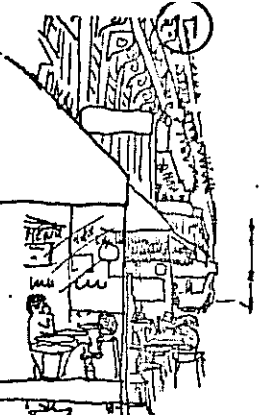
ONZE GASTVROUW AAN BOORD HAD EEN AARDIG HOLLANDS "ACCENT."

EN ALTJD MAAR WEER DE METRO (Politain)

REPUBLIQUE

EEN DAGELIJKSE STOOMAFBLAZER OP HET TERRAS

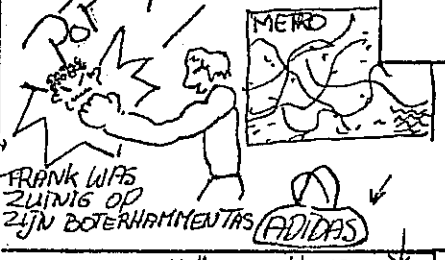
ER BIEKEN MENSEN TE ZIJN DIE DE METHODE "DOE EUROPA" IN VIJF DAGEN IN HET CENTRUM TOEPASTEN. VRAAG BIJFT DIJS OF ZE INDERDAAD WAT "GEZIEN" HEBBEN ?!

Centre Pompidou.

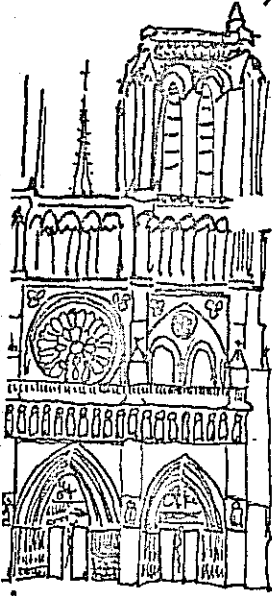
ER WAREN ER DIE MEEGESMAN WAREN OM DAGEN NACHT TE KUNNEN SIAFEN

SCHMIGEN DEEDEN WAT IN

FRANK WAFS ZIJNIG OP ZIJN BETERWANNENTAS (ADIDAS)

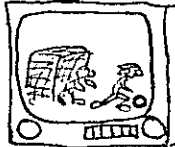
JE ONTMOET EENS PARTNERNAAR LSTE

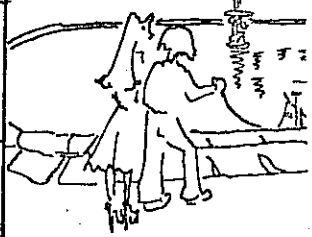
HIER WAS DE NOTRE DAME

DE REST VAN DE DAGEN HIELDEN WE ONS MET FRANSE AARLEGHEDEU BEZIG

Holl. 3-a Hong.

EST. MICHE

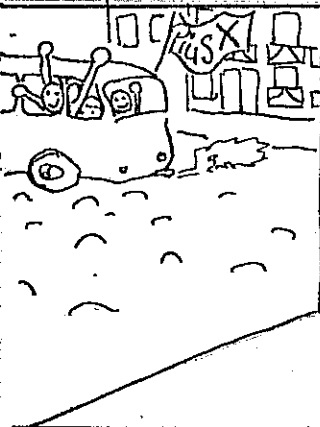

HIER ZAT JOOP

JOOP WAFS ONVINDBAAR. LOCH WAS HIJ ER. HADDEN WE HET MAAR GEWETEN. HIJ WIST ZWEL OVER GOTIEK TE VERTELLEN. DAT HEBBEN WE NU GEMIST.

DE VLOEDENMARKT WAS ERG DRUK.

ONZE HOTEL-GASTHEREN WUIFTEN OUS DROLIJK NA

WAREN WIJ EVEN BIJ DAT DE TUIJEN VAN VERSAILLES ZO GROOT WAREN TOEN BLEEK DAT HET MUSEUM DICHT WAS.

OVER DE TERUGREIS VALT MELDEN DAT DEZE IN GROTE RUST VERLIEP.

PR

ATLETIEK SPORTDAG 1978

Niet bepaald begunstigd door de weergoden, werd op 23 mei j.l. de jaarlijkse atletieksportdag voor de 1e 2e en 3e klassen gehouden.

Het was weer een geweldig sportfestijn, waarbij de leerlingen (weer) eens kennis konden maken met een echte - grote mensen-atletiek accommodatie, waarbij dit jaar voor het eerst naast de individuele prestatie, ook de klasse prestatie werd gewaardeerd.

Wel is het jammer dat de tijd, die iedere leerling aan de sport besteed gedurende deze dag, eigenlijk te kort is.

De sectie l.o. heeft een aantal plannen voor volgend jaar om daar verandering in aan te brengen.

Dat de sportdag organisatorisch zonder problemen verliep, is te danken aan de klassen 4abcd, die gesteund door het onderzoek team de gehele dag zich volledig hebben ingezet als jurylid of als groepsleiders. Een bijzonder woord van dank aan deze leerlingen is hier zeker op zijn plaats.

Maar daar is nog niet alles mee gezegd, want wat dacht U van de puntentelling. Een bijzonder ingewikkelde materie waar de heren Verwey en en Soons zich nu al twintig jaar mee bezig houden. Zij hebben een puntentelling ontworpen die uniek genoemd mag worden en waar zij best eens mee aan de weg mogen timmeren. Ook dit jaar werden zij geassisteerd door enkele leerlingen uit de 5e klas om al het rekenwerk te verrichten.

Zeer vermeldenswaardig is bovendien nog, dat dit jaar twee schoolrecords werden verbeterd, enwel de 80m meisjes werd door Ingrid v.d.Nooy maar liefst een volle sec. sneller gelopen dan het bestaande record uit 1969 enwel in 10.3 sec.

Ook het schoolrecord balwerpen werd met 3 m verbeterd tot een afstand van 32.50m door Birgit Schmitz.

De uitslag van de sportdag was als volgt:

Meisjes 12-13 jaar.

1. Marion Straathof 2b	189Ipt.
2. Karin v.Beek 1f	185I
3. Irma Hobijn 1a	1749
4. Laurence de Wit 2d	1734
5. Sandra Pijnaker 2h	1724
6. Carla Schelling 2e	1595
7. Jolanda v.Nijntjen 2b	1586
8. Linda Timmers 1e	1575
9. Maria v.Egmond 1a	1568
10. Lidwien v.Grieken 1a	1507

Jongens 12-13 jaar.

1. Pim Schrama 2b	1984pt.
2. Dennis v.Lingen 1a	1667
3. Roy Lücke 1e	1656
4. Frank de Lange 2h	1655
5. Paul Keulen 2a	1608
6. Marcel Bohan 2h	1607
7. Hans Middelkoop 2e	1581
8. Rob Dignum 1f	1577
9. Erik Kraaibeek 1a	1560
10. Michel Barlag 1d	1548

Meisjes 14-15 jaar.

1. Ingrid v.d.Nooy 3f	1951
2. Ingrid Dignum 3g	1889
3. Jose Guit 3d	1807
4. Marlon Huisman 2d	1724
5. Brigit Schmitz 2a	1697
6. Ellen Pijnaker 3f	1692
7. Anja Mol 3e	1572
8. Karin Boersma 3g	1516
9. Carla de Koning 3f	1433
10. Kathl. Beekman 3h	1423

Jongens 14-15 jaar.

1. Andre Meijer 3g	1801
2. Mark v.Rossum 3d	1737
3. Ronny v.Katwijk 2g	1624
4. Marijn v.Lith 2a	1602
5. Rob v.Raay 3g	1557
6. Gertj.Ninteman 2h	1542
7. Leon v.Bree 3c	1540
8. Gerard y.Reeken 3f	1537
9. Eric bakker 2c	1535
10. Eric Bezoen 3d	1533

Meisjes 16-17 jaar.

1. M.v.Heynsbergen 3h	I273
2. Marian Woldberg 3d	I076
3. Nathaly Henry 3g	I04I
4. Annelies Heus 3g	730
5. Agnes Roose 3g	663

Jongens 16-17 jaar.

1. Tim Sno 3h	I568
2. Patrich Chin a L3f	I550
3. Olaf Krijnen 3f	I234
4. Simon Blijboom 3f	III3
5. Arn.Beekman 3e	II02

De sportdag beker kan dus uitgereikt worden aan Ingrid v.d.Nooy en aan Pim Schrama.

Als de beste vijf klassen plaatsten zñch:

1. Ie, 2. If, 3. 3d, 4. 3f, 5. Ia.

De 800m meisjes werd gewonnen door Jose Guit in 2.49.3 als tweede en derde eindigde hier resp. Ingrid Dignum en Ingrid v.d.Nooy.

De 1500m jongens werd gewonnen door Olaf Krijnen in 5.09.2 Als tweede en derde eindigden hier resp. Rijnier Schutte en Andre Meijer.

Sectie L.O.

28 TAFELDEN TENNIS

In de eerste plaats hartelijk dank aan Menno Rientjes, die de moeite heeft genomen een verslag te schrijven van de tafeltennis kampioenschappen.

Menno heeft volkomen gelijk als hij schrijft dat de opkomst matig was. Mogelijk was inderdaad de propagandaloze aankondiging de oorzaak, maar waarschijnlijk ook een achteraf verkeerd gekozen tijdstip. Volgend jaar dus op een gunstiger tijdstip met veel propaganda, zodat we inderdaad het tournooi over meerdere middagen kunnen uitsmeren. Zelf denk ik daarbij evenueel aan een pool voor niet competitie spelers.

Ja, en wat die belangstelling betreft, zou het zo zinvol zijn als drie a vier leraren l.o. hun vrije tijd er aan opofferen, terwijl een leraar voldoende is. Bij een ander tournooi zal weer een andere leraar l.o. aanwezig zijn.

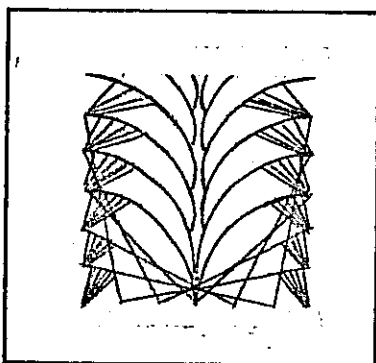
Gaarne nodig ik Menno uit om volgend jaar met ondergetekende een betere en zinvollere opzet te geven aan het tafeltennis-tournooi.

R.A.Verhagen.

ZONDAG

Als 'n dode deur
in een verlaten stad,
verveloos
van verveling,
hangt de dulle dag
te rotten
in de hengsels
van de eeuwigheid.

lv.

HULDE ——— HULDE

1 Hulde. H - U - L - D - E.

Een opmerkelijk lezer zal dit woord zelden of nooit in boeken, tijdschriften en/of ander studiemateriaal c.q. ontspanningslektuur aantreffen (to meet). Daar het nu volgend betoog stoelt en tevens valt met een verkeerde interpretatie van dit begrip, schijnt het de schrijvers een bittere noodzakelijkheid dit woord ondubbelzinnig te definiëren.

In het beroemde en internationaal erkende Amerikaanse vakblad "Jubilation", definieert Prof. Dr. J.A. Lovable "Hulde" als volgt: "Tribute is the admiration to one person for his admirable achievements." (juli 1963). Een andere autoriteit op dit terrein die zeker niet geignoreerd dient te worden is de franse filosoof Jean-Claude Avion. Zijn omlijning van dit begrip luidt als volgt: "L'homage est l'honneur qu'une personne alloue quand elle peut amèner ses compagnons directs en extase.". Dichter bij huis hebben de mensen ook nog uitspraken over dit fenomeen. De duitse auteur Wilhelm Karl Schiller zei onlangs: "Huldigung soll zu gekannt zu werden an alles das gut funktioniert, in unseren modernen Gesellschaft sind das nur die Maschinen.".

Geen enkele van definities lacht ons als de juiste toe. Wij verkiezen de volgende:

Definitie 1.1: Hulde is de bewondering of de eer die toegekend dient te worden aan een persoon, machine of systeem, die, respectievelijk welke, bewonderingswaardige bereikingen bereikt (B_3), haar directe medemensen in geestelijke of mentale extase kan brengen of goed functioneert.

Men dient te beseffen dat het begrip hulde nu één-één-duidelijk bepaald is. We kunnen nu ons betoog openen.

2 De diepere betekenis van "hulde".

Menig objectief lezer zal nu vermoeden dat hij de verbaliteit hulde doorgrond heeft. Niets is minder waar. Ter illustratie willen wij een voorbeeld uit de mathematica in herrinering roepen.

Zoals men weet is een plat vlak bepaald door drie punten. Een krom vlak, positief danwel negatief gekromd, is door oneindig veel punten bepaald. Welnu, het begrip hulde is te zien als een gekromd recht vlak, gekromd door de last van de laster die men erover uit gespreeid heeft. In paragraaf één hebben wij hulde nu wiskundig teruggebracht tot een recht vlak. Maar juist in de hier opgemerkte kromming presenteert zich nu de diepere betekenis van de hulde. Wat is nu die diepere betekenis wel?

Een voorbeeld uit de chemie. Bij de inwerking van geconcentreerd zwavelzuur (H_2SO_4) op het oog, wordt niet alleen het net- en hoornvlies volledig verwoest, de kans is groot dat druppels door sijpelen tot in de neuronen. Neven reacties hierbij zijn onder andere de algemene dekoordinatie verschijnselen, zoals het niet meer kunnen controleren van de stem en het het stoten van huiveringwekkende kreten.

Nu zal het U overduidelijk zijn dat de diepere betekenis van de hulde gezocht moet worden in het emotionele vlak.

---

3 Het emotionele vlak.

Het ligt in onze bedoeling dat in deze paragraaf een tipje van de hulde-sluier wordt opgelicht. Hiertoe lanceren wij de volgende stelling:

Stelling 3.1: Mensen die veel tijd besteden aan het in elkaar draaien van didactisch verantwoorde essays verdienen hulde.

Bewijs: Zie de kritiek van JJvH over ons eerder gepubliceerd werk over de Jens-week van 5 V.W.O., gehouden in de Spaarnberg te Santpoort (N.H.).

Wat heeft het emotionele vlak nu met deze stelling te maken? Deze stelling is tot stand gekomen onder emo-

tionele omstandigheden (schemerlampjes, gâtaar muziek van Blondie Michielie Trompie, onder algemene coördinatie van Menno Rientjesjojo en onder supervisie van Bertje Ruckje) welke de schrijvers niet onderdrukken en voor welke de schrijvers zonder schromen voor uit durven te komen.

Zo ziet men dat hulde door emoties tot stand komt.

---

4   Waar schenkt men zijn hulde aan?

Wij willen ons in de volgende paragraaf beperken tot praktische voorbeelden binnen onze scholen gemeenschap.

Bij het vast lopen in de nu iets ingewikkelder wordende stof is het zeker aan te bevelen terug te grijpen naar definitie 1.1.

---

5   Direct-voor-consumptie-geschikte-koffie-producerende-machinerien.

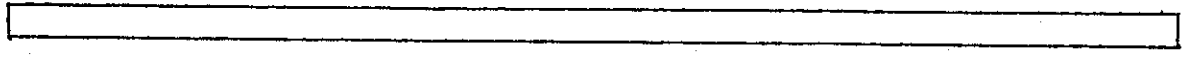
Voor de duidelijkheid zullen wij de lezer eerst een beknopte definitie van een direct-voor-consumptie-geschikte-koffie-producerende-machinerie verstrekken.

Definitie 5.1: Een direct-voor-consumptie-geschikte-koffie-producerende-machinerie is in het algemeen een stalen vriend die, na de inworp van een door het rijk of schoolinstituut erkend muntstuk (dit gaat niet altijd op) en indrukken en/of omtrekken danwel ronddraaien c.q. uittrekken van respectievelijk een knop (rond of vierkant), een handle (kort of lang), een keuzeschakelaar (spits of stomp) of een geldbakje (dit alleen bij die machinerien welke een geïntegreerde geld wisselaar ingebouwd hebben),,, vol-automatisch een bekertje uit feceert en het vervolgens vol urineert met warme, bruinachtige vochtigheden, gesuikerd of gediabeteerd, gemelkt of niet gemolken.

Dit apparaat verdient onze hulde omdat:

1. a: Het apparaat voldoet aan de door definitie 1.1 gestelde eisen.

- 2. a: De bekertjes zijn gekromd (negatief).
- b: Er is sprake van een ketting reactie.
- 3. a: Koffie onderdrukt emoties.
- b: Koffie wekt emoties op.
- 4. a: Hier schenkt men zijn hulde aan.

6

Andere zaken.

Na een diepgaand, niets of niemand ontzient, onderzoek, uitgebreid verslag hiervan in de volgende Bolwerk, van leerlingen tot de staf, van de tocht spleten in de wis- kunde kast tot de air-conditioning in de rectoriskamer en van het skelet in de biologie bibliotheek tot de kraft op sterk water, moeten wij tot onze diepe teleurstelling mede delen dat er eigenlijk niets, maar dan ook niets, op onze school te vinden is wat hulde, zoals bedoeld in definitie 1.1, verdient.

Het systeem heeft opnieuw gefaald!

Door: Bert Ruck   5 V.W.O.
 Menno Rientjes 5 V.W.O.

IKKEN-BROKKEN-STUKKEN

Een uur winst dacht ik te hebben, toen ik vernam pas half tien aanwezig te hoeven zijn op de Sociale Academie te A'dam om daar een informatie- en kennismakingsdag bij te wonen. Dat "pas" sloeg om in "reeds" toen mij bleek dat de bewuste academie tegen Amstelveen aangelegd was.

Busdienstlijn 26 sloot aan op de 15 en stopte voor de ingang. Mijn naam werd gevonden onder de "G" en afgestreept. Met een: "lokaal 023" werd ik aan mijn lot overgelaten. Maar vragen naar de bekende weg scheen hier niet erg te zijn. Een groep van ongeveer vijftien personen, gehuld in blauw en rook, sloeg mij gade toen ik binnenkwam. Pas toen een snerpende stem mij welkom heette viel de vrouw met de gekromde neus waaronder duidelijk zichtbare haartjes op. "Wel, nu kunnen we eindelijk beginnen", sprak ze gemeen verder. Ik had meteen een hekel aan haar, temeer nog toen mij de door zonlicht zichtbaar wordende uitgestoten speekseldeeltjes gewaar werden.

Met een zeer langdradige toespraak over algemeneitien stelde het enge mens voor om nu maar eens kennis te maken met "elkander". Iedereen moest om de beurt zijn/haar naam noemen, zijn/haar bezigheden kort omschrijven, zijn/haar motivatie om op de S.A. te komen "studeren" kenbaar maken. De jongen naast mij, voorzien van vaders trui en kraakstem, hield een volkomen ouwehoer-verhaal waarnaar ik niet kon blijven luisteren. Een "jij bent" schrok mij op en af. Naam en opleiding leken mij genoeg. De anderen voorlopig ook. Nadat de engerd de hele groep afgegaan was, en naar mijn mening de groep zelf ook was afgegaan, mochten we naar een ander lokaal,

waar een aubollig heerschap er niet in slaagde leuk te zijn. Hij schijnt een verhaal gehouden te hebben over inrichtingswerk, zo las ik op het programma. Nu kwam ik daar helemaal niet voor, dus heb ik mij voornamelijk beziggehouden met het roken van andermans sigaretten en kijken.

Nadat ik enige tijd zij gezeten had zag ik dat iedereen er hetzelfde uit zag. Grote wilde baarden, lange wijde blauwe truien met te lage v-halzen, waaronder bij voorkeur zwarte t-shirts gedragen schijnen te moeten worden. De lange warrige haren zijn vet, ja druipen zelfs. En iedereen praat over eigen ikken, brokken verantwoordelijkheid, stukken zelfstandigheid en nutsbewustwording. En iedereen rolt elkaars shag in de vorm van lucifers. Hun roots kraken en kraken en iedereen spuugt.

"Wat kom jij hier eigenlijk doen?", maakte de enge vrouw mij wakker. - "Ehh, nu ja, eh inlichtingen over algemeen maatschappelijk werk inwinnen of zoiets", zei ik beleefd. "Nou, daarben je dan te laat mee. Je moet weer terug naar O23 om daar te discussiëren met huidige leerlingen over je toekomstige baan. Ze draaide zich om en banjerde weg.

"Discussiëren, discussiëren, rot op met je discussiëren," dacht ik, want dat denk ik al jaren. De uitgang was snel gevonden, bus 26 ook, maar een nieuwe opleiding niet. Is het eigenlijk nu wel zo beroerd, die middelbare school?

E.v.G. strotklep

GEEF ONS HEDEN ONS DAGELYKS BROOD

(DAN FLIKKEREN WIJ HET WEL WEER IN DE PRULLEBAK!)

Als ze mij zouden vragen wat me het meest is bijgebleven van al wat er dit jaar op school voorviel, dan hoef ik niet na te denken.

Ik zie hem nog staan, die dinges in de vijfde.

Terwijl iedereen zijn plaats opzocht, aan het begin van de les, haalde hij een prachtige, luisterrijk belegde boterham uit zijn tas, nam er één hap van en mikte de rest vanaf een afstand met een fraaie boog in de prullebak. Volstrekt schaamteloos. Alsof het om afval ging.

Of ik er wat van gezegd heb? Nee, niks. Menselijke gedragingen kunnen soms zo stuitend zijn dat alle moed om er iets aan te doen plotseling uit je weg stroomt; alsof de gootsteen net met caustiek-soda schoongebrand is.

Maar het beeld van die boterham door de lucht staat onuitwisbaar in mijn geheugen gegrift. Dat vergeet ik niet meer.

Hongerwinter-trauma? Kan best zijn.

Of ik zelf nooit wat weggooi? Jawel meneer, echt wel.

Maar toch blijf ik erbij dat wat hier gebeurde eigenlijk een schandaal van het meest grove soort is.

O ja, en toen we het in het kader van het oud-testamentische profetisme gehad hadden over de WK en over de rechten van de mens - u weet wel, dat ethische gewouwel over onbenulligheden als het verdwijnen van mensen een eind hiervandaan enzo - toen vatte dezelfde boterhammenwerper de zaak ongevraagd doch luide samen in een: "Genoeg geluld nou".

Of ik toen wat gezegd heb? Nee, hoefde niet. Voor ik van de schok hersteld was had een van de meisjes uit de klas mijn gevoelens al op sublieme wijze vertolkt. "Jij" - zei ze - "jij bent een varken!"

Dit waren - ongevraagd, neem me niet kwalijk - ervaringen uit het schooljaar '77-'78, die ik niet licht zal vergeten.

l.v.

Daar deze BOLWERK de laatste is van het schooljaar, werd mij gevraagd om één of ander minder intellectueel verhaal te schrijven om de BOLWERK op te fleuren. Daar deze "storie" op een minder intellectueel niveau geschreven is kunnen alle 1100 piustieners "meegenieten".

Om toch ook nog een beetje zelfvoldoening te krijgen heb ik mijn brein eens laten werken om een uiterst komische zowel lachwekkende en unieke titel te verzinnen. Het heet daarom ook:

MIDDAGJE ZEILEN

Er was eens een jongetje dat op het Pius X Lyceum zat, deze jongen was ook nog een zeilfanatiekeling en op de koop toe had hij ook nog een zeilbootje (zie Koenen handwoordenboek voor de Nederlandse taal 26e druk blz. 1330; voor de betekenis van dit woord liefst zoeken onder zeilboot en niet onder zeilkamp, zeurpiet, zatmaker enz.).

Dit persoon had het plan gecreëerd om eens een middagje te gaan zeilen met een klasgenoot die maar liefst twee dagen op een zeilschool had doorgebracht.

Op die bewuste middag, de wind ruiste door de bomen en de hemel stak blauw af tegen de gele zon, namen zij de fiets ter hand om zich naar de haven te begeven. Daar aangekomen werd de boot opgetuigd en konden zij aan hun verkenning van de Sloterplas beginnen.

Daags tevoren hadden zij nog het boekje "Hoe leer ik zeilen" deels bestudeerd, waardoor het net leek of de bemanning geheel en al op elkaar ingesteld was.

Het buiswater spatte meters omhoog, en de boot voer met een snelheid die te vergelijken is met de snelheid waarmee de huizen in de Amsterdamse binnenstad worden afgebroken. Deze snelheid bleek fataal, want na een paar flitsende wendingen sloeg het noodlot toe...

De bekwame roerganger had het roer uit zijn hand laten glippen, zodat de top van de mast het wateroppervlak raakte, we waren dus omgeslagen. Beiden kwamen in het water terecht en gingen kopje onder. Het einde leek nabij. Gelukkig hoefden zij hun schietgebedje niet meer te doen, daar zij dit reeds aan het begin van de onderneming hadden gedaan. Dit heeft hun waarschijnlijk gered van de verdinkingsdood, omdat zij nu niet hun handen hoefden te vouwen, maar ermee konden zwemmen.

Na een paar minuten in het ijskoude en vieze water aan een longontsteking gewerkt te hebben, kwam er hulp opdagen in de vorm van een motorboot, en niet in de vorm van een engel, zoals in al die andere waardeloze gefantaseerde rotverhalen gebeurt. Deze nam beide drenkelingen vriendelijk op in hun midden en wilde de zeilboot wel naar de haven toe slepen. Zo liep gelukkig alles nog goed af.

Erwin Bouma

P.S. Ik hoop dat jullie je niet door dit horror-verhaal en schokkerende avontuur van je nachtrust laten roven.

"even terugspoelen, a.u.b."

Laatste jaar, laatste BOLWERK, laatste recensie. Alhoewel nog niet de laatste film, immers vrijdag 23 juni "Ondergang van een escader" (mij geheel onbekend). Maar ja, alle wegen leiden tot een diploma of geen diploma (dat is dus de vraag) en BOLWERK 7 is in dit geval de remise.

"Mijn naam is Niemand" luidde vrij nauwgezet vertaald de titel van de op vrijdag 12 mei vertoonde film, met o.a. Terence Hill in de hoofdrol. Vijf jaar geleden had ik de film al eens gezien en eerlijkheidshalve moet ik zeggen dat ik er toen weinig van begreep. Het jaar daarop bleef ik dan ook zitten.

Extra aandacht betaald dus (gallicisme), deze keer. En warempel, de contùren van het verhaal tekenden zich moeiteloos voor mij af. Toch niet voor niks overgedaan, die derde klas.

Wij schrijven 1897/8 en het Wilde Westen heeft nog steeds niet al zijn wilde haren verloren. De man die in dit geval als kapper (of zoals u wilt: barbier) optreedt heet: Jack Beauregard. Hij en niemand anders is sedert enkele jaren de ordebeewaarder van het Westen, en heeft reeds als zodanig (begint trouwens ook een modewoord te worden) een niet mis te verstane reputatie opgebouwd. Niet een van de jongsten meer, zo tegen de vijftig en brildragend, begint good-old-Jack aan zijn pensioen (dat toen nog niet bestond natuurlijk) te denken. Hij wil ermee kappen en de boot nemen naar het rustige, geciviliseerde, Europa, dat op dat moment bezig was een aanloop te nemen tot twee wereldoorlogen, maar daar had Jack uiteraard geen weet van.

Dit alles wordt Jack echter niet een twee drie gegund door ..... U raadt het al, door dhr. Nobody. Als grootste fan en bewonderaar van J.B. heeft ook dhr. Nobody zich tot in het absurde bekwaamd in het hanteren van de schietijzers. Het verschil tussen deze twee is alleen dat dhr. Nobody gar kein reputatie geniet, en J.B. gerade wohl (germanisme). Zijn plan om in één klap ook zo'n reputatie te verkrijgen is even simpel als subtiel:

Leon Spinks = Nobody

Muhammed Ali = Jack Beauregard

Met het verschil dat Nobody J.B. ertoe dwingt nog één fantastisch legendarische daad te verrichten en dat is de 150 koppige Woeste Bende (The Wild Bunch) alleen en zonder hulp uit te schakelen. Dit gelukt Beauregard door op de met dynamiet gevulde zadeltassen van deze outlaws te mikken waardoor al gauw zó'n 90 man dood of verminkt van het paard tuimelt, waarna de rest het hazepad kiest.

Nu Nobody J.B. zover heeft als hij hem hebben wou, doodt hij hem in een openbaar tweegevecht voor publiek waar iedereen bij staat.

Toch blijkt dat Nobody een fijne knul is, want Jack leeft! Het was maar een schijngevecht! Alfen zij tweeën weten het! Hoera!

Al met al een pover verhaal met een enkelvoudig plot. Het acteertalent van Terence Hill, de goede muziek (Morricone) en de echte spagetti-aktie als met de boksdummie op de kermis hebben voor mijn gevoel de film gered.

Het zal wel aan het weer liggen, maar de zaal was weer erg rustig deze keer. Later vernam ik echter dat dhr. Huibers achter in de zaal stond en daar met zijn gevreesde straffe hand de zaken op orde hield zonder ook maar één keer voor schut te gaan. Hulde! Het CKC was onze heer -handjes-thuis-Huibers wel een bedankje verschuldigd.

Nu we toch bij het CKC beland zijn mag gezegd worden dat zij dit filmseizoen de zaken prima georganiseerd heeft. Afgezien van de kwaliteit der gedraaide films, waar logischerwijs slechts een subjectief oordeel

over gegeven kan worden, liepen kaartverkoop, aankondiging en beeldregie uitstekend, terwijl de aanwezigheid van dhr. Liesker altijd borg stond voor rust en orde. Hopelijk kan dit door anderen zo worden voortgezet.

Dan rest mij nog een ieder een prettige vakantie toe te wensen en tegelijkertijd ook een succesvolle voortzetting van zijn/haar schoolkarrière. Bovenal hoop ik dat mensen op school in gaan zien dat het pas gezellig kan worden als je niet alleen voor cijfers aanwezig bent. Of had Ron de Jong in 1975 toch gelijk toen hij zich afvroeg of een school een leergemeenschap moest zijn in plaats van een leefgemeenschap? Voor deze laatste keer zal ik eens wat cijfertjes geven:

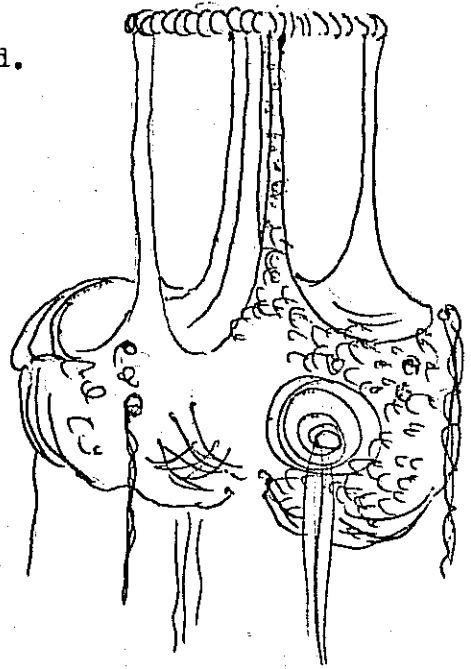
9 sept.	The Bridge on the River Kwai	7-
14 okt.	Le Gendarme de St. Tropez	6
11 nov.	The thirtynine steps	7
16 dec.	From Russia with Love	(7-)
13 jan.	Dracula	3+
10 febr.	Spartacus	7-
10 maart	The Godfather	7
14 april	Murder on the Orient Express	6½
12 mei	My name is nobody	7-

De verklaring van deze cijfers kunt u vinden op de achterzijde van elk rapport. De beoordeling berust op een eenmalig bezoek van de CKC voorstelling, maar vooral op de smaak van ondergetekende:

JJA vH 200578

Onderaan de trap kun je het zien hangen.
 Als je de grote hal binnenkomt, aan je rechterhand.
 Het heeft twee jaar geduurd.
 En het is door leerlingen gemaakt.
 In hun (schaarse) vrije uurtjes.
 Het heeft niet de pretentie 'kunst' te zijn.
 En wat het voorstelt?
 Dat mag je zelf bedenken.
 Het is weer een stukje 'leven' in school.
 Tussen al die kale muren.
 Echter,
 Laat het zo blijven.
 Ga er niet aan hangen, draaien of peuteren.
 Maak er geen afvalbak van.
 Kijk vooral met ogen en niet met handjes!
 de makers.

ouwe koek

OFTEWEL EEN KRITISCHE BESCHOUWING
VAN DE VORIGE BOLWERK DOOR JJA^vH

EN KOELEN

Zo, en terwijl Brazilië net met 2-0 voor is gekomen tegen Peru, de vakantieplannen tot in details doorgenomen worden, het feesten regent, het elke morgen 7.00 uur opstaan geblazen is (vakantiewerk!) en de puinhoop van boeken, schriften en losse vellen aantekeningen nog steeds het volledige bovenblad van mijn bureau aan het oog onttrekt, toch nog even wat oude koek en koeien. Voor de allerlaatste keer.

Maar..... nu eens geen duffe recensie van de laatste BOLWERK, maar een beschouwing van zeven (sept, sieben, seven) jaar Pius X. Lang geen record, maar wat mij betreft lang genoeg.

Lang genoeg zo van: hèhè eindelijk pleite? Dat niet, maar vooral de laatste drie jaar bekroop me soms het "unheimische" gevoel dat er geen andere mensen op deze wereld waren dan Piustieners. De dagen werden langer en de toeter aan het einde van de pauze was het bevrijdende eindsignaal van slopende minuten waarin je doelloos rondsloenterde over de cour. Je praatte met niemand, want onderhand kon je op elke vraag die je stelde het antwoord al voorspellen. En van die kleurige groep "gezellige lui" ging je soms ook over je nek vanwege het gemaakte spontane.

Hè jak, wat negatief allemaal. Zo'n grote school! Zeven jaar! Wat een docenten! Brakman, de Nijs, Vermooten, Koelmeijer, Hochstenbach, Plas, den Hollander, Hollanders, Helmerhorst, Knijnenberg, Hendriksen, Bianchi, Blessing, Overmars, Hupsch, van Rijn, Wegbrans, Hoving, Deelen, Kuijcken, Olthoff, Gille, Heintjes, Lansink, Waardijk, Claassen, Oosterwerff, Geurts, Verweij, Soons, Backus, Stobbelaar, Hermans, Hermans, Plasman, Willems, Elhorst, Verhagen, Bertens, Rurup, Maesen, v.d. Veldt, Verzuu, Baart, Kruit, Samson, de Vilder. Ik heb er waarschijnlijk nog wel een of twee vergeten, maar hoeveel heb ik er wel niet versleten (als ik het zo oneerbiedig mag uitdrukken) door de jaren heen? Even tellen... 47! Stuk voor stuk prachtige mensen, de één wat prachtiger dan de ander. Zonder dollen, met iedereen heb ik goed op kunnen schieten en niet alleen in de les.

En daarmee roer ik gelijk iets aan dat naar mijn idee erg belangrijk is, doch op onze school zwaar onderschat wordt, nl. buiten de les. Er zijn volgens mij nog steeds veel te veel mensen die op school komen met de gedachte van: Nou jongens, het mot weer, nog een paar jaar dan heb ik me briefie en kan de hele rotzooi in elkaar zakken.

VOLLEDIG FOUT is deze instelling. Zo maken we inderdaad van onze school een leergemeenschap terwijl het een leefgemeenschap moet zijn. Om dit te bewerkstelligen is meer nodig dan een soos of een samsammetje. Een poging hiertoe werd ondernomen op de soos op 9 juni jl. In het kader van opgericht 'Politiek (in de zeer brede zin v.h. woord, hvh) Café' poogde men (waaronder ondergetekende) een discussie op gang te brengen over de noodzaak van een leerlingenraad en de vruchten die het zou kunnen afwerpen. Misschien een beetje afgezaagd onderwerp, omdat in de geschiedenis van onze school al meerdere malen geprobeerd is iets dergelijks van de grond te krijgen. Echter niet afgezaagd omdat er zoveel over gesproken wordt. Want dat is, alle schijn ten spijt, niet het geval. De avond werd volgens mij een succes, omdat de aanwezige mensen zich echt met het voorgelegde probleem bezighielden.

Een volledig succes wordt het pas als het niet tevergeefs blijkt te zijn geweest. En dat ligt helemaal aan het zgn. "grauwe gros", dat zich doorgaans nergens anders dan voor vrije dagen en rapportcijfers lijkt te interesseren. Misschien stoten zij dit soort initiatieven altijd van zich af omdat zij zich er niet werkelijk bij betrokken voelen?

Dit euvel raakt naar mijn mening de kern van de zaak. Is het niet zo

dat eerste en tweede klassers het gevoel hebben dat Het Grote Gebeuren zich in de bovenbouw afspeelt? Al die grote jongens en meisjes die, weer of geen weer, altijd in grote gezellige groepen, gehuld in een wolk blauwe tabaksrook, staan te kwebbelen en te discussiëren over, tja, waarover eigenlijk? Zij, die reeds lang die gevaarlijke eerste klas achter zich hebben en nu steeds sosen organiseren, waarvan de eerste klasser nog geen eens weet wat dat nou voorstelt, zo'n soos. Ook al zo'n upper-class privilegie. Net als de ongeschreven wet dat je pas in de bovenbouw door je docent serieus genomen wordt. Je bent immers geen kind meer!

Ik wil helemaal niet zeggen dat lagereklassers minderwaardiger dan bovenbouwers door hun docenten behandeld worden, gar nicht. Maar ik kan me voorstellen dat een eerste klasser die ziet op wat voor manier een bovenbouwer met zijn docent omgaat, dit toch via een liefst snel te bereiken status wil evenaren.

Enmaal zover gekomen blijkt slechts een klein groepje leerlingen, vaak uit die ene klas hoger, verantwoordelijk te zijn voor alle activiteiten. Kort gesteld, de vermeende collectiviteit is ver te zoeken, met als resultaat een soort desillusie en afkeer van alles wat met acties e.d. te maken heeft. De moordenaar van het initiatief is geboren, al heeft hij het zelf niet gewild. Het is een -misschien wat zware- theorie... Om wat aan deze situatie te veranderen zou je dus, gezien de theorie, leerlingen al vanaf de eerste klas het idee (en niet alleen dat!) moeten krijgen dat zij werkelijk deel uit maken van het enigwerkelijke collectief, nl. dat van Pius X, klas 1 t/m 6.

Even een verfrissende regel wit tussendoor. Niet alleen met docenten, ook met leerlingen heb ik altijd prima kunnen opschieten. Ik kan bijna niet zeggen dat ik ooit echt een hekel aan iemand gehad heb. Vooral als het mooi weer was kon je soms tot na vijven op de cour blijven liggen. En door een keertje te blijven zitten kom je ook weer met een heleboel "nieuwe" mensen in aanraking, terwijl je het contact met je beste makkers uit je oude klas toch blijft behouden. Een prima maniertje om je vriendenkring gestadig te doen groeien. Het kan echter zo lopen, dat je van een leuke, gezellige klas, terecht komt tussen een stel meelbieten. Ach, het beste blijft natuurlijk ervoor te zorgen dat je de boot nooit mist. Je komt door de pakketkeuze toch met andere mensen in de klas te zitten. Waardoor je toch meer mensen leert kennen (voornl. van naam en gezicht), zodat je in de eindexamenklas wel zo'n beetje het gevoel hebt dat iedereen bijna iedereen "kent". Dat is dus wel een verschil met de onderbouw, iets dat haast niet uit kan blijven als je elkaar al zo'n vier tot zes jaar in de gangen tegenkomt. Of op de w.c., in de aula, op de cour, op een soos (?). Alleen de groeiende 4 havo-stroom doet hier een weinig aan af. Meestal voelen ze zich toch erg snel thuis, nietwaar boys? Dit even voor Kent-gang & Co. En zou je zo niet uren door kunnen blijven leuteren?

Nou en of! Bijvoorbeeld over de kruidentuin, die dit jaar zijn vijfjarig bestaan hoopt te kunnen vieren. Voor mij is de kruidentuin nog steeds het dichtsbijzijnde paradijsje op aarde, zowel op zonnige als druilerige zaterdagen en zondagen. Een uurtje fietsen vanaf onze school, een half uurtje brommen. Aan lopen ben ik maar nooit begonnen. Na een inspannende week school kwam ik steeds als herboren van "de tuin" terug. Dat ik na vier jaar nog geen jota van kruiden af weet mag op rekening van de ongedwongen sfeer geschreven worden. Er is dan ook niets wat je er van zou kunnen weerhouden eens langs te komen. Mensen die eens geweest zijn, laten het meestal niet bij die ene keer.

Of over Bolwerk, dat na een moeizame start met de beruchte Wekker als voorganger, zich nu langzaam uit de kwaliteitsarmoede na een tweetal redelijk vette jaren omhoog worstelt. Nog altijd is gebrek aan

initiatief de oorzaak van het kopy-tekort, ondanks alle pogingen die dhr. Verzuu ertoe doet om Bolwerk aan kwaliteit te laten winnen.

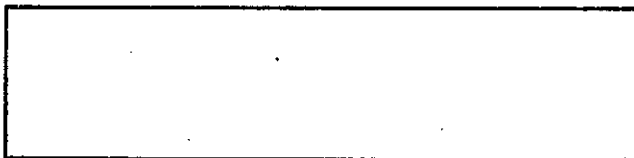
Leo Verzuu, van wie het initiatief (alweer !) tot heropricting van Bolwerk in belangrijke mate uitging in 1974, heeft de zware taak van redacteur vanaf die nieuwe start op zich genomen. Wat voor een karwei dit is hebben veel mensen geen notie van. Om van de zenuwslopende race tegen de richtdatum bij het verzamelen en verwerken van kopy maar niet te spreken. Als fanatieke Bolwerk-lezer (ik heb ze nog alle 33, en dit nummer zal de 34e worden) hier een voortreffelijke prestatie van dhr. Verzuu constaterend, zet ik bij deze een kanjer van een pluim op zijn hoed!! Hulde. Samen met hem hoop ik dat de weer opgaande lijn aangaande de kwaliteit zich zal doorzetten, terwijl nu ook een stijging van het aantal nummers per jaar (10- 9- 8- 7- ?) een stille wens is. Ik verwacht van docenten en leerlingen dat zij de redacteur van HUN schoolkrant ook volgende jaren zekerniet in de steek laten. En dat iedereen het druk heeft of wel wat anders te doen, dat weten we zo langzamerhand wel...

Nee, ik heb het best naar mijn zin gehad op het Pius X. En zoals na elke vakantie zal ik ook dit jaar wel weer een soort heimwee naar de vertrouwde school, klas, leraren/essen en leerlingen krijgen. Aan alles komt een eind, nu lonkt een nieuwe omgeving. Universiteit, je zal het moeilijk krijgen om nog (een betere) indruk op me te maken. Want ook zo'n grote school kan een erg gezellige school zijn, je moet er alleen de moeite voor doen de mensen te leren kennen. Dan blijken het vaak geweldig geschikte - nooit volmaakte, gelukkig - mensen te zijn. Een school die niet alleen uit docenten en leerlingen bestaat. Meneer (Dick) en mevrouw van Schijndel en de heer Schreurs spelen in het grote geheel in wezen een relatief gezien grote rol. Met verdienste, dat mag gesteld worden! Want met vissen én met vogels om kunnen gaan is geen makkie.

Het is welletjes zo, we draaien er een dikke punt aan. Met stukjes en beetjes heb ik deze laatste aflevering geschreven, hetgeen aan het aantal stijlfouten en kromme zinnen wel te zien zal zijn. Sorry. In ieder geval iedereen een fabelhafte vakantie toegewenst, ik kom nog wel eens langs om te horen hoe het jullie vergaat!

maakerwatmooisvan

JJAVH 14-200678

Hans van Haastere

DE DOCENT DENKT ...

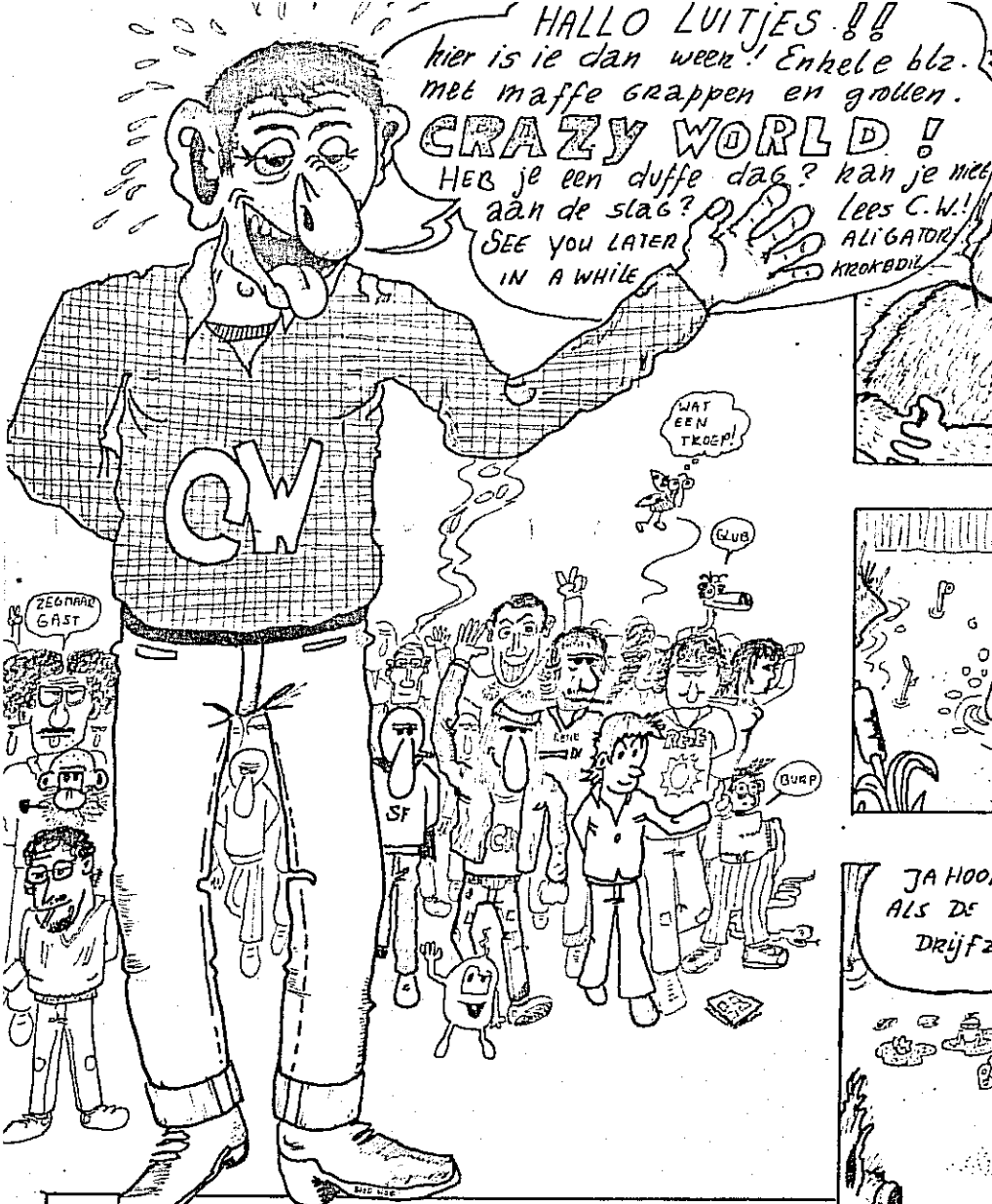
Wanorde schiep onder
zijn verdorde dos haar
aangroeiend gevaar.

Ze op
de vingers tikken
zonder blozen of blikken?

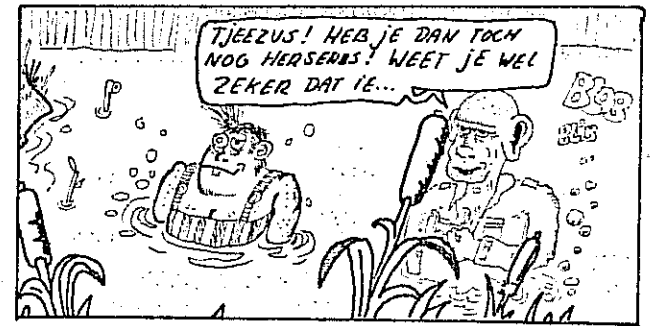
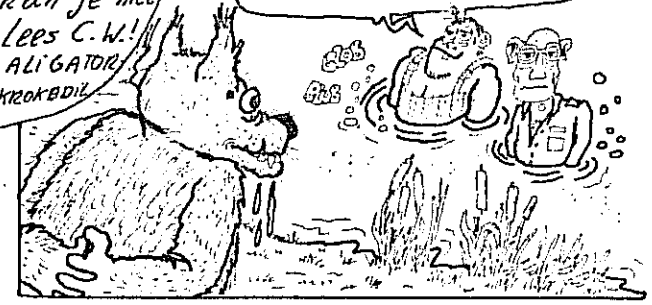
Met venijn
een eind
aan al die gein?

"NEEN!
ik maak me niet boos."
Ik heb al zwaar roos..."

Hans van Haastere

PHOE! WAS DAT RENNEN! MAAR, HIERE ZIJN WE VEILIG VOOR DIE BEER!!

PANNEKOEKEN

Dit verhaal speelt zich af in 1976. Ik was die zomer met mijn ouders, broer, zus, oom, tante en hun twee dochters op een boerderij in de Achterhoek. De beheerder van de boerderij Kemink en hij had vier kinderen.

Het was op een dag in juli begonnen. Die ochtend hadden mijn oom, mijn vader, de man van mijn nicht en andere familieleden geholpen bij het inkuilen van hooi. Ook ik was meegegaan, niet om te hooien, maar om te dollen in het hooi.

Nadat de anderen een paar uren gehooïd hadden, en het in de kuil lag, was het tijd voor de lunch.

De familie Kemink verdween naar de deel om te eten, en wij (mijn familieleden en ik) aten buiten. Wim, de man van mijn nicht had hooikoorts en zat te niezen aan tafel.

We hadden 's avonds warm gegeten en zaten na de afwas buiten. Er ging een deur achter ons open en mevrouw Kemink stond in de deuropening. „Komen jullie wat pannenkoeken eten?” vroeg ze Dit was bedoeld als beloning voor het hooien. Niemand van ons had een reuze trek, maar we dorsten geen nee te zeggen. En dus zaten we even later met een bord vol pannenkoeken voor ons neus en met een volle maag. Met moeite aten we ieder een dikke, vette pannenkoek op. Ik zat volkomen vol en de anderen gaven ook al gauw op. „Lusten jullie niet meer?” vroeg mevrouw Kemink, „Neem de andere pannenkoeken dan maar mee.”

Even later zaten we in ons eigen deel van het huis. De pannenkoeken lieten we in een hoek van de keuken afkoelen. Die zou mijn vader deze laatste dagen van de vakantie wel aan de varkens voeren.

Maar op de een na de laatste dag van de vakantie lagen alle pannenkoeken er nog, want er was steeds wel iemand in de buurt van de varkensstal. Toch zag mijn vader kans de deur uit te komen mét de pannenkoeken. Halvevege rende hij als een gek terug. Er kwam een auto het erf op en het waren de burens. Het was dus weer mislukt. Toch moesten we ze op een of andere manier kwijtraken. Mijn moeder had een idee. Mijn vader, mijn oom en Wim gingen, net zoals ze gekomen waren op de fiets. 's ochtend vroeg zouden ze vertrekken en ze zouden de pannenkoeken mee kunnen nemen. Onderweg konden ze ze wel ergens kwijt. Dit was voor ons allen de oplossing en met een gerust hart gingen we slapen.

Mijn vader, mijn oom en Wim, waren al zo'n twee uur onderweg toen de rest wakker werd. Na het ontbijt werden de koffers gepakt en het huis werd grondig gereinigd. Mijn moeder maakte de kasten schoon. Opeens schrok ze zich wild, want in een van de kasten stonden ..., de pannenkoeken.

„Moeten jullie nu eens kijken”, riep ze, „Hoe moeten we ze nu kwijtraken?”

Maar het ergste was, dat mijn vader zich vreselijk ongerust maakte. Hij dacht dat hij de pannenkoeken mee naar buiten had genomen en ze daar had laten staan. Hij was ze, glad, vergeten. Het was voor ons inmiddels tijd geworden om te vertrekken. De koffers stonden klaar en het huis was schoon. Ook de pannenkoeken waren keurig ingepakt in drie plasticzakken, om de vieze geur niet te ruiken.

Mevrouw Kemink zou ons met de auto naar de bushalte brengen. Ze kwam binnen en liep naar de koffers. Snel rende mijn tante op de koffers af en pakte vliegensvlug de pannenkoeken en nam een zware koffer mee naar de auto.

In de auto fluisterde mijn moeder tegen mijn tante: „Als we bij de bushalte staan en mevrouw Kemink is weg, dan gooien we de pannekoeken gewoon in het bos. Maar tot overmaat van ramp bleef mevrouw Kemink staan, tot de bus vertrok. Ook op het station van Enschede konden we de vieze stinkende pannekoeken niet kwijt, omdat we ons moesten haasten voor de trein. Zo gingen de beruchte pannekoeken met ons mee, met de lange, lange reis naar Amsterdam.

ELLEN GROOT
klas IF

REACTIE

Nieuwsgierige lezers die eerst naar het eind van dit stukje gekeken hebben om achter de namen van zijn schrijvers te komen, weten dat het een triumviraat is, dat de komende tijd Bolwerk gaat teisteren.

We steken gelijk van wal met de opmerking, dat Bolwerk zich ongemerkt tot een aardige periodiek aan het ontwikkelen is. Aan te nemen valt, dat dhr. Verzuu flink wat tijd gestoken heeft in deel 1 van zijn antwoord aan dhr. de Ruyter. Het resultaat mag er dan ook zijn. De aanzet is geleverd tot een polemieek van interessantere aard - en in een gemoedelijker sfeer - dan destijds de Reinierse-cyclus.

In "ouwe koek (en koeien)" verschanste Hans van Haasteren zich op ineffectieve wijze achter een nieuw woordenmuurtje (m.b.t. de actie tegen vervuiling) nadat die van twee nummers terug steen voor steen door de eindredacteur was afgebroken. En wat troffen we toen aan? Een bijdrage van Titus Maria Williams, wiens taalgebruik liet zien dat hij alweer een tijdje van Pius X af is. Eén ding heeft hij niet vergeten: de aangeleerde Braetsiaanse tekstindeling (2.1, 2.2, enz.). Hopelijk houdt hij er niks aan over. Affijn. Welcome back, Titus.

"Wie durft" schreeuwde het stukje van Jean-Paul Courtens en Hans Lasschuit ons toe. Welnu, wij. We krijgen de indruk dat het serieuzer bedoeld is dan hun inzending betreffende anarchisme in Bolwerk 5. Beweerd wordt dat (jeugd)criminaliteit te wijten is aan opgelegde materiële behoeften. Wat ons benauwt, is de zwart-wit schildering in deze bewering. Alsof er niet nog zoiets zou bestaan als eigen wil, eigen initiatief, die mensen (en wellicht inderdaad een dalend aantal mensen) ervan weerhouden zich door reclame en commercie als marionetten te laten gebruiken. Overigens, als Hans Lasschuit inderdaad degene is die op de kerstsoos van die schitterende liedjes ten gehore bracht, en op de chili-soos enthousiast tot ons riep: "Weest solidair, en drink vanavond een pilsje met onze Chileense vrienden", en vervolgens iets in de collectebus wierp (denkelijk een broeksknoop), als dat hem is, dan gaan we hem steeds sympathieker vinden. Genoeg hierover.

Wij stelden tot ons genoeg vast, dat het door ons (na de werkweek) op het station te Haarlem tactisch achtergelaten Bolwerknummer een goede bestemming heeft gevonden, en een limerick-virtuoos tot inspiratie heeft gediend.

Vervolgens slaan we een heleboel over en belanden bij "W.K.-informatie". En hoewel ze tegen de tijd dat dit nummer uitkomt, in Argentinië wel tegen de finale aan zullen zitten, wilden we er toch nog wel een paar dingen over kwijt. Ten eerste dat we het ermee eens zijn dat weigering tot meedoen van de zilverwin-

naars van '74 inderdaad een gebaar geweest zou zijn dat indruk gemaakt zou hebben, maar... dat zo'n gebaar alleen zin zou hebben indien van de spelers zélf afkomstig, niet indien van bovenaf opgelegd. Ten tweede: tijdens een gedachtenwisseling over de zaak in de klas merkte iemand op, dat "dan ook de Olympische Spelen in Moskou (1980) geboycot moeten worden". Antwoord van dhr. Verzuu: "Dit zou lang niet zoveel effect hebben als een Argentinië-boycot". Ons antwoord: nonsens. Al was dit waar, protest moet in beide richtingen werken, wil het een eerlijke indruk maken, en niet rieken naar goedkoop effectbejag.

Tenslotte wekken acties als deze (gewild of ongewild, en waarschijnlijk het laatste) de indruk, dat die club van 21 "ons" vertegenwoordigt. Alsof een stel ballentrappers een doorsnede zou vormen van, resp. representatief zou zijn voor "het Nederlandse Volk".

Hier laten we het even bij. Het wordt een warme zomer, mensen, dus hou zonnebril en strooien hoed paraat, dan zien we elkaar in augustus weer.

Peter Buys
Michael Kool
Stef Kruse 5vwo

Een maand of wat geleden kwam bij enige frivole jongelingen uit 5 vwo het achteraf nog niet eens zo slecht gebleken idee op, gestalte te geven aan de al zo oude verlangens naar een partijtje voor bovengenoemde groep, enerzijds om de in de werkweek ontstane banden te behouden danwel zo mogelijk te verstevigen, anderzijds om de enkele ietwat verlegen leden een reële mogelijkheid tot het leggen van nieuwe connecties te bieden, dewelke voor het oprapen bleken te liggen, doordat vele "buitenstaanders" de mogelijkheid was geboden met hun aanwezigheid te trachten het feest enige opflistering te geven, waarin zij wonderwel bijzonder goed geslaagd zijn, mede geholpen door het feit dat de organisatiedrang van de commissie (Bert, Tim, Bert & Menno) onuitputtelijk bleek.

Het ligt niet in mijn bedoeling om een soortement verslag van het gebeurde te geven, echter lijkt het mij niet geheel eerlijk, om na wat hierboven is geschreven, u een korte opsomming te onthouden, let wel: een opsomming van de feestelijke gebeurtenissen (de organisatie lijkt mij voor u, de eenvoudige lezer, oninteressant).

Het feest zou om 20.00 uur beginnen. Ik was toen nog niet aanwezig en kan dus van de periode 8 - 11 geen interessante mededelingen doen (voor nadere informatie hierover vervoeg u zich bij de commissie).

Om 23.00 uur kwam ik binnen met een knoflookwalm om mij heen, en dus heb ik het eerste half uur geen mens in mijn directe omgeving aangetroffen (hierna wel, omdat de knoflooklucht toen plaats had gemaakt voor een lichtontvlambare alcohol damp die naar het schijnt de mensen bleek aan te trekken).

Het volgende uur had ik zoveel mensen om mij heen dat ik van het feest weinig gemerkt heb. De handtastelijkheden waren in deze drukte, u begrijpt, niet van de lucht (ik heb de nagels nog in mijn nek staan).

Om een uur of een werd het feest voor de cultuurliefhebbers onder ons, een optreden van de groep "El Fiasco" bleek een daverend applaus waard te zijn, en de mensen konden allen weer genoeglijk in hun pilsje duiken, met een gebroken sleur.

Hierna bleek het uur en het lage bloedpercentage in de alcohol

geschikt voor het op de dansvloer leggen van enige ongecontro-
leerde danspassen, hetgeen bleef voortduren tot het einde, waar-
na nog geveegd, gestofd, geteld, gevallen, geplast, opgestaan,
etc. moest worden. Van dit laatste was alleen het tellen nog in-
teressant en dus ook waard om aan u meegedeeld te worden, van-
daar dat u het financieel verslag ook nog onder ogen krijgt.
Leest u dus vooral verder, het financieel verslag is gemaakt
door Menno en het afgelopen door

Michiel Tromp.

Officiële publicatie van het financiële verslag van het 5 vwo-
feest, gehouden in de Bolderik, Robert Fruinlaan te Amsterdam,
in de nacht van 13 op 14 mei 1978.

Ik meen te mogen vaststellen dat menig lezer uit bovenstaand
artikel van Michiel weet te hebben begrepen dat nu het financi-
ele verslag volgt. Naast dit verslag komt het mij voor dat ik
gepermitteerd ben om u tevens enige statistische gegevens te
mogen verstrekken.

Opkomst	89	11. en/of introducés
	5	docenten
Gem. verblijfsduur in Bolderik	5,5	uur
Geconsumeerd	175 x 30	cl bier
	96 x 1,67	cl coca-cola
	36 x 1,67	cl 7-up
	30 x 1,76	cl riedel-sinas
	30 x 1,4	cl rosé
	5 x 1,4	cl rode wijn
	4 x 1,4	cl sherry
	3	zakken ongepelde pinda's
	5	zakken chips
Gem. geconsumeerd	0,925	l vocht.

Eigenlijke financiële verslag:

Passiva

pacht	f 150.--	Borgsom	f 50.--
inkoop van dranken	f 580.24	terugverkoop dranken	247.17
discotheek	f 25.--	statiegelden	f 139.15
auto-huur	f 7.--	kas na opmaak	f 558.23
technische diversen	f 22.35		
algemene diversen	f 2.50		
diverse bekertjes	f 3.98		
donatie van consumpties	f 32.75		
afschrijvingen	f 1.80		
lonen	f 4.--		
rentes	f 16.--		
in cassó	f 148.93		
	=====		=====
totaal	f 994.55	totaal	f 994.55

Voor de aantrekking van het beginkapitaal van f 940.-- zijn
vier leningen à f 200.-- en een lening à f 140.-- afgesloten te-
gen 1.70 % rente, zodat uiteindelijk f 956.-- moest worden afge-
dragen. Dankzij deze lage rente op het aangetrokken kapitaal is
de financiële zijde van dit feest niet op een fiasco uitgelopen.
Door deze laatste conclusie acht ik het financiële verslag ge-
sloten..

Nu ik van deze officiële taak kan afstappen wil ik graag nog e-

ven al diegenen die het feest tot een succes hebben weten te maken, bedanken. Mijn speciale dank gaat uit naar de d.j. en hen die gedeeltes van hun installaties pro festivitatie hebben afgestaan. Tevens dank aan de bar-mensen en aan alle vrolijke feestgangers. Dankzij hen is dit 5 vwo-feest tot zo'n succes geworden als wij op onze jensweek gewoon waren te beleven. Misschien is het geheel voor herhaling vatbaar.

Menno Rientjes.

Enige buitenschoolse activiteiten in het afgelopen jaar.

=====

Voor wie dat wilde, was er buiten de lessen op school flink wat te beleven, dank zij de activiteiten van vele docenten, leerlingen, - én ouders. Wij willen een paar activiteiten noemen, zonder daarmee te willen zeggen dat de andere van minder belang zouden zijn geweest. Integendeel.

De soos.

De onverkwikkelijke nasleep van de eerste soosavond noopte de soosorganisatie nader te bezien, Dit resulteerde in preciezer afspraken t.a.v. toegangcontrole, barregeling, opruimen. Het gevolg was dat de soos inderdaad beter ging lopen. Dank aan allen die hieraan hebben bijgedragen. Problemen blijven: de gebrekkige akkomodatie: het gebrek aan tafelruimte, aan zitplaatsen, aan ventilatie. We zullen proberen hieraan wat te doen, tot de verbouwingsplannen gerealiseerd zijn.

De samsan.

Deze heeft niet bijzonder gefloreerd. De geringe belangstelling van de leerlingen was weinig geschikt de organisatoren te stimuleren. Daardoor zijn er weinig pogingen gedaan iets leuks op touw te zetten. Ook hier gedragen de leerlingen zich te veel als consumenten en te weinig als initiatiefnemers. Er zijn plannen om de samsan een andere opzet te geven. Wij hopen, dat speciaal de toekomstige derdeklassers hierbij actief zullen zijn. De slotsamsan had overigens veel te bieden en werd goed bezocht. Dank aan alle medewerkers.

De filmclub.

De filmclub heeft dit jaar met veel succes gewerkt. Uit de enquête is gebleken, dat veel bezoekers ontevreden zijn over het geluid. We zullen proberen daarin verbetering te brengen. Ook willen de bezoekers meer stilte tijdens de voorstelling. Dat is met de medewerking van alle bezoekers best te realiseren. Dank aan de ouders en de leerlingen die aan de club hebben meegewerkt.

Plannen.

Zoals al eerder is bericht heeft de C.W.T. plannen om extra aandacht te besteden aan de Kunst-tiendaagse in oktober. De eerste woensdag van de eerste schoolweek zal in de kapel hierover speciale informatie worden gegeven. Komt allen!

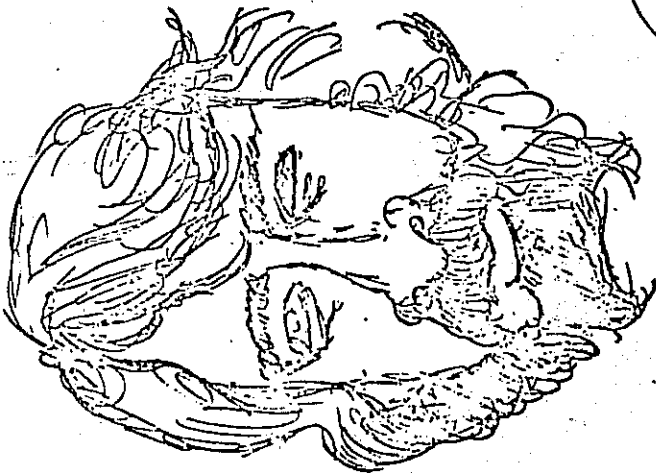
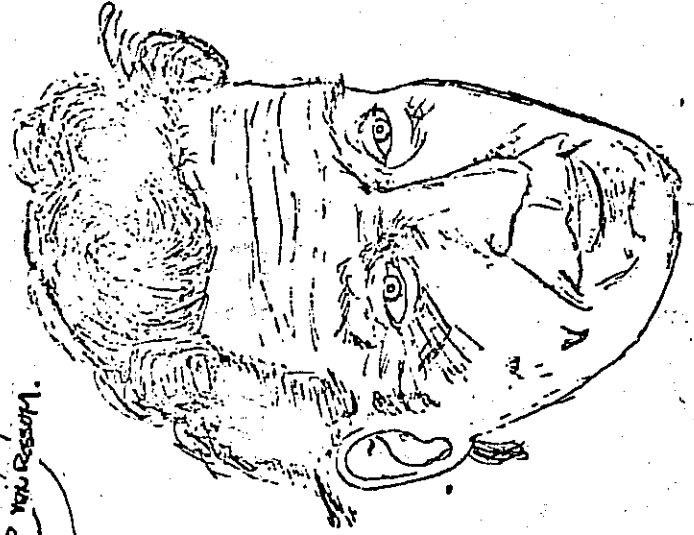

ik zal ze....

Tante Mien moet het levenslicht aanschouwd hebben in het jaar 1974, ergens tussen het vallen van de bladeren en het rijzen van het oliebollebeslag. Wie haar vader is heb ik - jammer is dat - nog steeds niet kunnen achterhalen. Dat neemt evenwel niet weg dat ik Mien terstond met vreugde in het Bolwerkgezin heb opgenomen. Met vreugde ja. Mien bleek namelijk een toffe meid; schalks, venijnig, roddelziek en to the point, kortom, lekker gek. Bovendien ontwikkelde ze zich in een moorddadig tempo tot een volledig geëmancipeerd "wijf" zoals dat tegenwoordig heet, want reeds in mrt '75 sprak zij de briljante woorden: "Ik ben gewoon helemaal mezelf". Ook was zij niet gespeend van ambitie want zelfdertijd verklaarde zij zich genoodzaakt te zien tot het openenen van een "totaalrubriek".

de beste karikaturen

THEO VAN RESSUM.

Of en hoe het een met het ander samenhangt is me niet geheel duidelijk - Mien schijnt een verhouding gehad te hebben met CKC -, haar zeker is dat in mei '76 Desperado verscheen, nummer een. Daarna volgden er nog vele, tot op de dag van vandaag. Dat is een prestatie en geen geringe. Vandaar dat ik van de gelegenheid gebruik maak om de redacteuren, de huidige zowel als de voor-malige, uitbundig te danken voor .. ja, waarvoor? In de eerste plaats voor hun sportiviteit, hun goede smaak, hun gevoel voor stijl, hun weten van wat wel en wat niet kan als het om mensen gaat. Nooit heb ik als eindverantwoordelijke hoeven te zeggen: "Jongens dat kan niet!" Welnu, dat vind ik geweldig.

In de tweede plaats voor de zorg besteed aan de layout. Die was altijd zondermeer voortreffelijk. In de derde plaats voor de samenwerking. Daar mankeerde niets aan. Afgesproken bleek afgesproken en maandag werd nooit dinsdag. Zoiets is een weelde.

Kort samengevat: ik zal ze missen.

L. Verzuu

1976

lashbackflashbackflashb

Een terugblik op één jaar CKC en drie jaar gangen Desperado:

1975

26 sep

Michel Jans sen (MJ) en Vincent Pi kavet (VP) schrijven een open brief (genaamd "Foel, Meneer. Peters") vanwege het feit dat zij niet deel mochten nemen aan een huidverzorgings cursus. De brief wordt echter geweigerd;

15 okt

In de eerste Bolwerk staat een gedicht gepubliceerd ("Lochen met Verwey"), die alhoewel er de namen MJ, VP en Flip Spiekerman (FS) onder staan, voornamelijk door MJ geschreven is;

16 dec

B4 komt uit met daarin het stuk "Wol merk", een persiflage op alles wat in Bolwerk staat;

6/19 mrt

MJ, VP en FS schrijven het quasi-folkloristisch kattenspel "Gats Knicker", dat ter publicatie aan dhr. Verzuu wordt-aangeboden, die het vanwege de lay-out en de lengte weigert. Inmiddels is het Gats Knicker Comité opgericht, (CKC). De CKC-leden en Ricky van der Jagt besluiten tot de oprichting van Desperado (nav. "Desperado" van de Eagles). Daar na wordt zowel het CKC als Desperado via de omroepinstallatie en via aanplakbiljetten gepromoot;

..Bovendien zal in de komende weken met de leerlingen overleg worden gepleegd over de mogelijkheden en wensenlijkheden van een leerlingeparlement. (R.A. Verhagen, B1, 75-76)

..Wensen zijn niet lui en mensen zijn niet stom. Als je ze maar geeft waar ze recht op hebben namelijk: eigenwaarde. (Bert Stobbelaar, B4, 75-76)

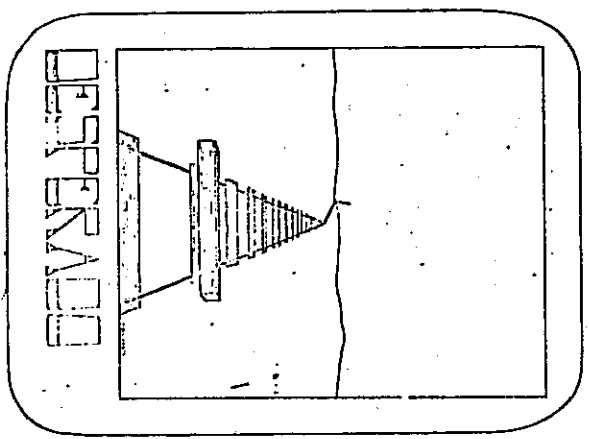
..Als je me een druiloor vindt: oké, kom daar dan voor uit. (S. Helmerhorst B9, 75-76)

WAARSCHUWING: Dringend advies aan de leerlingen om met hun vingers van het bord met de dagelijkse roosterwijzigingen af te blijven. Anders zullen we deze service aan de leerlingen moeten staken en dan moeten ze zelf maar zien hoe ze hun tussenuren doorbrengen. (B2, 76-77)

Maar in het Dennendalconflict heb ik aan den lijve ondervonden hoezeer de partijpolitiek in Nederland gericht is op het winnen van stemmen, desnoods ten koste van de zwakken in de samenleving en dat blief ik niet. (J. Hoving, B2, 76-77)

Ja, bij de meisjes is het erger. Daar heb je vaak dat hele closetrollen afgerold liggen. En haren heb je ook vaak. Ik zat een keer te wachten bij de w.c. en toen stond er een jongen zijn haar te kammen en die goaide zo, dat haar op de grond. Ik zeg: "Doe je dat bij je moeder ook?" Zegt ie: "ja". Nou ja dan ben je uitgepraat (Meyr. van Schijndel, B3, 76-77)

Het verheugt mij zeer dat dhr. Rijnierse mijn voorstel om de bijl in de wilgen te hangen accepteert. Dat hij dat doet met de wens "pax et bonum" maakt de zaak nog prettiger. Vanaf heden is de discussie- althans deze- dus dicht. (I. Verzuu, B4, 76-77)

hans van haastere

... Ik had kort geleden, nadat mijn vader mijn frans had overhoord, nog een gesprek met hem over Bolwerk. Toen zei hij mij nog: "Wie wil er nu artikeltjes gaan overtypen. In het eerste artikel wordt iets meegedeeld, wat in het tweede te typen artikel de grond wordt ingeboord. Met andere woorden, er gebeurt niets, dus zit je ook voor niets te typen."

(Jantje de Vries, B7, 74-75)

... Effectief terug dringen van de vervuiling begint aldus bij de bron: minder, maar betere goederen produceren die eenvoudig zijn te onderhouden.

(S. Helmerhorst, B7, 74-75)

... Op 18 april krijgen de soosleden een laatste kans om de glazen terug te brengen naar de bar en de lege flessen in één kratje te zetten. Te voldoen aan een vriendelijk verzoek mee te helpen opruimen en glazen af te wassen.

(De Sooscommissie, B8, 74-75)

... Er zijn drie artis Jokken planten de grond ingegaan en een aantal plantuitjes. Verder zijn we niet gekomen, omdat het grote peleton het had laten afweten wegens de gemene noordenwind op de dijk. Mis schien maar goed ook, gezien de nachtvorst.

(P. Hoving-Helling, B8, 74-75)

... Het eindexamen is een bloempottenfestijn, een carnaval der bloempotten, waar bloempotten en gloeilampen weer eens goed uit elkaar kunnen worden gehaald. De bloempotten zijn radeloos van nervositeit, terwijl de gloeilampen op hun sloffen nog eens een lichtje kunnen opsteken.

(Marco Swaen, B9, 74-75)

... Op de docentenstudiedag van 27 augustus j.l. is de vervuiling van het schoolgebouw een van de punten van bespreking geweest. Afgesproken werd, dat nog in de maand september de klasdocenten deze kwestie met hun klas zouden bespreken, om samen tot een aanvaardbare doelmatige oplossing te komen.

(G. G. Herben, B1, 75-76)

20 mei B8/D1, waar in Ricky van der Jagt (eindredacteur ad interim) enkele revolutioinaire uitspraken tav. Bolwerk bezigt ("Bolwerk is dood") tegen de wil van het CKC in. Ondanks deze uitspraken en ondanks het formaat komen er geen enkele reacties;

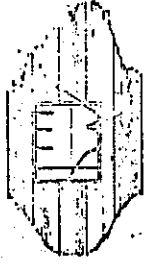
23 mei Het CKC gaat samen met dhr. Hoenderdos de fietsenrally organiseren en laat om de zaak te promoten enkele leraars op de cour rondrijden met de tekst "Rijdt allen mee met de fietsenrally van het CKC";

16 sep Het begin van het draaien van muziekbanden tijdens grote pauzes, verzorgd door het CKC, en afgewisseld door reclameboodschappen in gesproken door Angela van Straaten;

22 sep Bl/D1: het begin van een, wat later zal blijken te worden, saai en slecht vervolgverhaal geschreven door enkele leraren. Ricky van der Jagt geeft Tan te Mien's Roddelrubriek over aan het CKC en staat dan ook machteloos

als de eerste verzonnen roddel geplaatst wordt;

DESPERADO

Jaargang 2 Nummer 1

2 okt

MJ, VP en FS proberen tevergeefs een toneelstuk te schrijven. Het stuk dat op school opgevoerd had moeten worden heette "Opstanding";

23 okt

De grote Plus-X prijsvraag gaat van start met prijzen bestaande uit oud speeltuig van de CKC-leden, die echter door Marlies Spruit op 't Nieuwe Meer weer in hun oude glorie herstelt werden. Men mpeest drie Wijsje Goudwater's met op de achterkant CKC. Gedrukt verdiend hebben en deze met

de afgemaakte slagzin
"Het GKC betekent voor
mij....." in de kopijbus
doen om in aanmerking
voor een prijs te komen.
Door gebrek aan belang
stelling wordt de prijs
vraag geflopt;

11 nov

D2 verschijnt,
waarin Tom Horn (TH) voor
het eerst in actie komt
startend met een reeks
kritieken. Niet lang er
na treedt TH toe tot het
GKC waarin hij zijn orga-
nisatie-talent kan ont-
plooiën. Vanaf D2 wordt
in de kolofon Louis
Blanchi als hoofdredac-
teur vermeld terwijl hij
feitelijk Desperado niet
eerder dan alle andere
Plus-X'ers zag;

desperado nr 2

19 nov

Door het GKC
wordt onder onze eigen
namen een interview ge-
houden met de schoon-
maakploeg en in Bolwerk
gepubliceerd;

2 dec

D3 verschijnt.
Het GKC probeert samen met
Angela van Straaten de
klassen 1, 2 en 3 erbij te
betrekken, maar zoals
het altijd ging lukte
dit in het begin maar
was er na paar Desperado's
nog maar één man over
(Gabriël Zwart);

3 dec

Er wordt
erwtensoepp, door Angela
klaargemaakt, in de hal
verkocht. Het blijkt zo'n
succes dat het GKC zich
genoodzaakt ziet de soep
te moeten aanlengen met

... Voordat ik ging
studeren heb ik eerst
een jaar Schoevers gedaan
(steno en typen) en
daartussendoor heb ik
gewerkt op kantoor. Nou,

dat werken is afschuwe-
lijk. Je gaat er een beetje
dood, je stompt af. Je had
geen puf meer om een krant
te lezen, je zakt weg; op
school had je zoveel
dingen aan je hoofd,
zoveel interesses en dat
verdwijnt dan ineens.

(N. Schulman, B2, '74-'75)

... Redactie en medewer-
kers wens ik veel geluk en
succes bij hun arbeid om de
homogeniteit van de school
verder gestalte te geven.

(H.J. van der Wielen,
B3, '74-'75)

... Redactie en medewer-
kers wens ik veel geluk en
succes bij hun arbeid om
ook de heterogeniteit van
de school verder gestalte
te geven.

(Gilbert Kuster, B4, '74-'75)

Zou er geen muziek kunnen
worden gedraaid in de
pauze?

(vier 11. uit klas 2,
B4, 74-'75)

Men kan van buiten de
school uiteraard altijd
binnenkomen, het gebouw
is zo groot dat het niet
afdoende te bewaken is
tegen onbevoegden.

(T. Peters, B6, 74-'75)

... Natuurlijk heb ik niets
tegen vaste scribenten
(sorry, maar ik heb latijn
van Peters, vandaar...),
maar het zou toch leuk zijn
als gewone leerlingen en
leraren hun plaats zo nu
en dan overnamen.

(Adri van der Wurff,
B6, 74-'75)

Deze open brief is bestemd
voor alle eerste klassers
en iedereen die zich
hieraan gelijik wil stellen.
Als ik in de aula wil gaan
zitten, kan ik nooit een
schone stoel of tafel
vinden; alles zit altijd
onder de kruimels,
chocoladevlekken en andere
etensresten. Gedurende de
pauze bestaat de bevolking
van de aula voor het groot-
ste gedeelte uit eerste
klassers.

(anonieme 4e klasser,
B6, 74-'75)

déjà vu

* *

Ik zie een schoolblad als een platform waarop alle leden van de schoolgemeenschap (voor de slechte verstaander: leerlingen én leraren) hun meningen uitwisselen en hun creativiteit ten toon spreiden, ieder op eigen niveau en volgens eigen interesse, maar verder op voet van gelijkheid. Met die beperking dat een blad voor publiek gemaakt wordt en dus qua inhoud ook rekening met de lezer moet houden.

(A.C. Braet, Wekker '74)

een
... Een paar dagen later begon ik weer wat aandacht aan het beeld te schenken. Het staat er toch niet voor niets hè? (Hoe lelijk het ook is) dus ik zag een pilaar met een blok steen, mooi hè? Ik dacht nog als we het paars zouden verven en het hoofd van de rektor erop maakten, misschien zou het dan mooier zijn.

(Anoniem, Wekker '74)

... Niemand zal zich, naar ik aanneem, gekwetst voelen wanneer beweerd wordt dat de huidige schoolkrant nu niet een blad is waarregelmatig hunkerend naar wordt uitgezien. Daarvoor verschijnt het te weinig, te onregelmatig en is de inhoud nogal eens iets teveel van inhoud gespeend.

(L. Verzuu, Wekker 6 '74, de laatste)

WILLEN JULLIE NOG WEL EEN SPORFDAG? ZOJA, WAT WILLEN JULLIE DAN?

(A.W. Bertens, Bolwerk 1 '74-'75)

4. Sooskaarten.

Er is besloten om Sooskaarten in te voeren. Deze kaarten op naam en op aanvraag verkrijgbaar zijn. Hiertoe werd besloten, omdat bleek dat het aantal introductees en zelfs totaal vreemden sterk toenam. In BOLWERK of op het prikbord zullen binnenkort nadere mededelingen volgen.

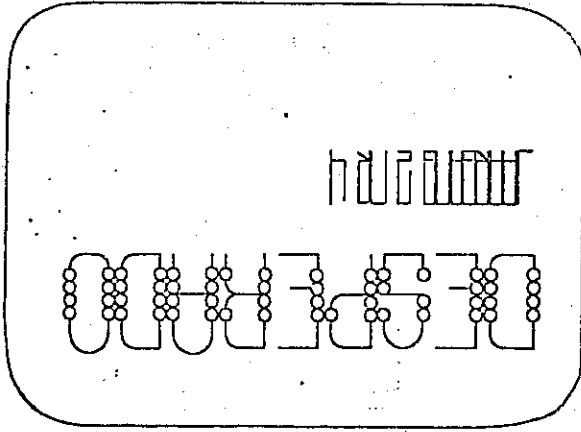
(Robert Castenmiller en Ron de Jong, B3, '74-'75)

een pak split-erwtten. Er wordt geen winst ge maakt maar wel reclame voor de fietsenrally;

1977

6jan

Het CKC organiseert een Hot-dog verkoop in de kapel ter promotie van de fiet senrally en ter subsidië ring van de fietsenrally en enkele CKC-activitei ten;

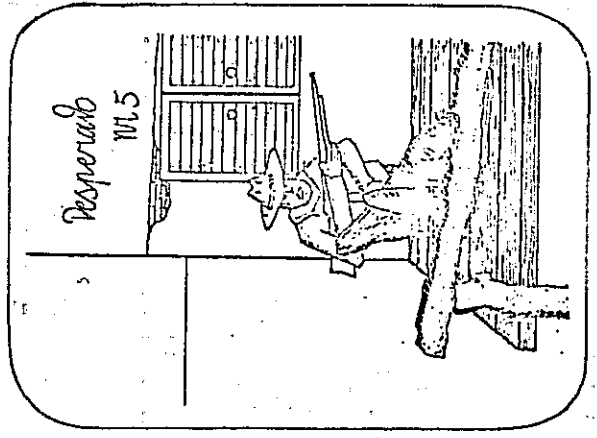
21jan

D4 verschijnt. Rob Meyer die inmiddels bij de redactie was gekomen had dit keer de layout verzorgd, hetgeen hem niet goed lukte. De

eerste karikatuur van Theo van Rossum (dhr. Siewe) werd als overmaat van ramp nog op zijn kop gedrukt, zodat de redactieleden het somber inzagen. FS wil pertinent opheffing en zal dan ook na D5 uit de redactie stappen, samen met Rob Meyer die dit echter niet geheel vrijwillig doet. FS blijft echter tot het einde bereid Tante Mien's Roddel rubriek en Prix te schrijven;

30jan

Hans van Haastere komt in de redactie en publiceert vanaf D5 een gedicht van hem op de achterkant, dit naast de Little Rabbit's die hij vanaf D2 tot het einde publiceerde;

13 feb D5 verschijnt met een voorplaat van Hans van Haastere, bijge werkt door Jan Paschedag;

19 mrt

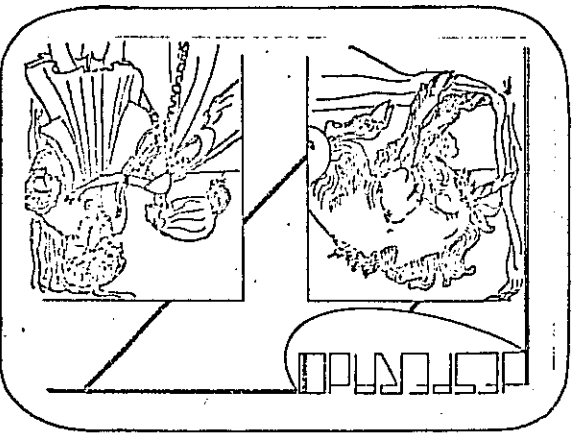
Het CKC be staat één jaar, de feest-meeting bij TH loopt echter uit de hand zodat de zelfde avond het CKC nog opgeheven wordt;

23 mrt

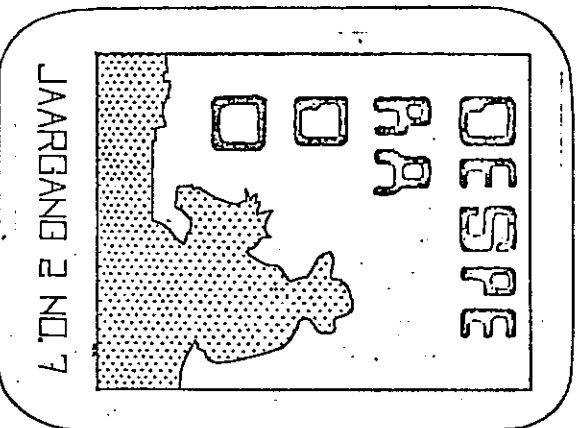
De VVVV komt op en TH en FS doen tevergeefse pogingen het als de opvolger van het CKC te bombarderen;

29 mrt

D6 verschijnt; Hierin staat een stuk gepubliceerd van Rudi Koustroek onder de naam van een leerlinge, wat terecht kritiek oplevert

26 mei D7 verschijnt, de redactie bestaat nog maar uit Van Haastere en TH;

15/17 jun MJ en TH organiseren samen met dhr. Hoenderdos de fietsen rally;

20 jun

De fietsen rally wordt verreden: MJ en FS vormen een wachtpost en na afloop de rekenkamer, terwijl TH rondrijdt en de lei ding over de fotoplөөг bezit;

21 jun

D8 verschijnt, de eerste voorplaat van Theo van Rossum is een feit. Deze Desperado wordt in twee kleuren uitgebracht nl. rose en bruin-oranje;

jacques, oh jacques

Liefde had ik nooit gezien
Tot ik Jacques ontmoette
Hij was mijn eerste lieveling
nu moet ik ervoor boeten

Zingend liep ik door het huis
Niets had ik te wensen
De zon scheen heel alleen voor ons
Als vogels boven mensen.

REPR.

Jacques, oh Jacques, waar ben je nu
waar ben je nu gebleven?
Ik hield ontzettend veel van jou
Maar jij van mij maar even.

Ik gaf mezelf aan hem die nacht
Regen beter weten
Daarna ging hij weg van mij
Wat heeft mij dat gespeten

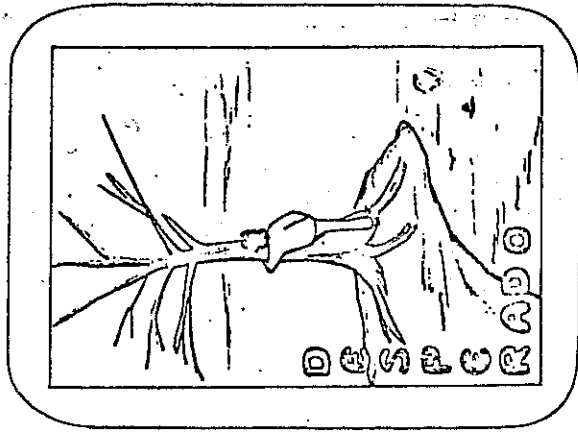
'n Kindje heb ik in mijn buik
Van die ene keer
De buren spreken schand' van mij
Met Jacques ging ook mijn eer
REPR.

Ik vluchtte weg van huis en haard
Ik zwerf nu langs de wegen
Als u hem tegenkomt misschien
Vertel hem dit dan even:
REPR.

(Spiekerman/Pikavet 6-7-'76)

11 apr Het kabaret wordt van de baan geveegd door verdeeldheid binnen de groep;

13 apr D5 verschijnt met de eerste zuiver en puur gevulde pagina nl. de "Pretty-Vacant"-pagina

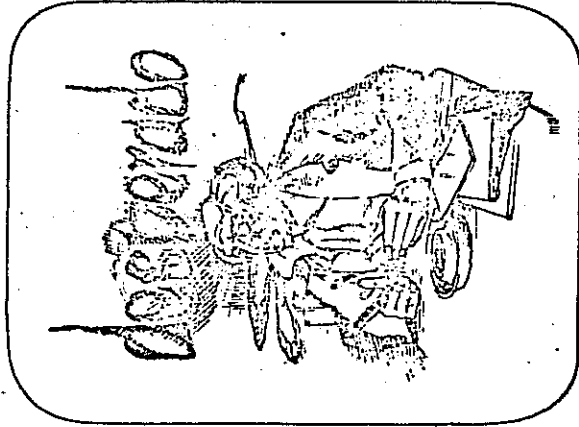
14 apr "Woord in de Oriënt Express";

12 mei "My name is Nobody";

23 jun "Towering Inferno";

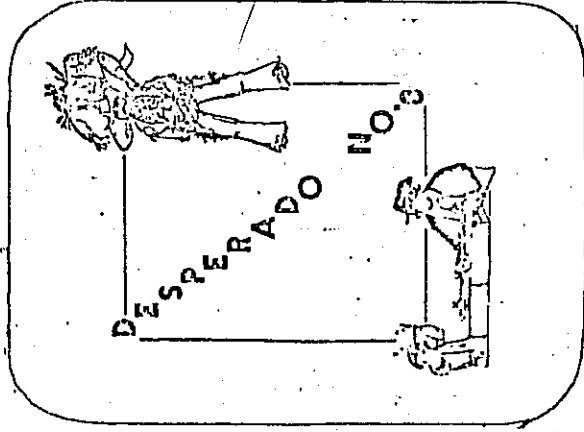
28 jun Diploma-uitreiking: de laatste keer dat MJ, TH, FS en VP de school officieel betreden:

4 jul D6 verschijnt met daarin o.a. deze geschiedenis van het CKC en Desperado;

e i n d e

✕ ✕ ✕

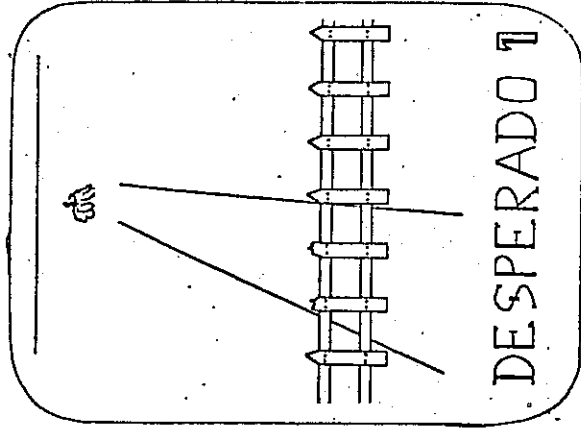

3 jul Start vergaderingen over een eventuele leerlingenraad (FS en MJ) die in het volgen de schooljaar de mist ingaat door sommige HAVO-lieden die zich er te snel instorten en misschien ook wel alleen maar om een image te vestigen. Tevens de start van de activiteiten van de filmclub (MJ, VP, FS en Frank Spruit) die vanwege de bekendheid weer CKC genoemd wordt;

17 aug Vervolg van de verbouwingssvergaderingen met Jan Tor, waarbij FS en TH samen met Evie-Marieke van de Wiel en André Guit de leerlingen vertegenwoordigen;

9 sep "Bridge on the River Quai";

27 sep D1 verschijnt. Dit is een nummer dat geheel geschreven is door FS (zelfs Little Rabbit) en de redactie erg in het nauw drijft vanwege de krietiek op enkele stukken eruit (Lerarenstaking, Agatha Blom en de belediging van dhr. de Greeve);

5 okt

Het begin van de ruzie tussen TH en dhr Verwey omdat TH Bolwerken had uitgedeeld onder zijn les en pas na die les een toestemmingsbriefje van dhr. Hoving kan tonen, TH blijft uit de les van dhr. Verwey;

7 okt

Het einde van bovengenoemde ruzie na de dreiging van dhr. Baart dat TH van school verwijderd zou worden als er geen excuses van hem aan dhr. Verwey zouden komen. Dhr. Hoving probeert tevergeefs de zaak te sussen;

10 okt

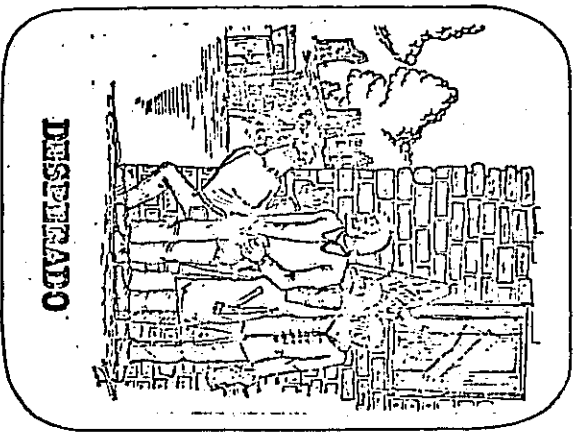
Vergadering van dhr. Verzuu, dhr. Baart, dhr. Hoving, MJ en TH nav. het solonummer van FS. MJ en TH weten met moeite de onbekende schrijver te dekken;

14 okt

"Le Gendarm de St. Tropez";

10 nov

D2 verschijnt met de rectificaties tav. DL;

21/23 nov

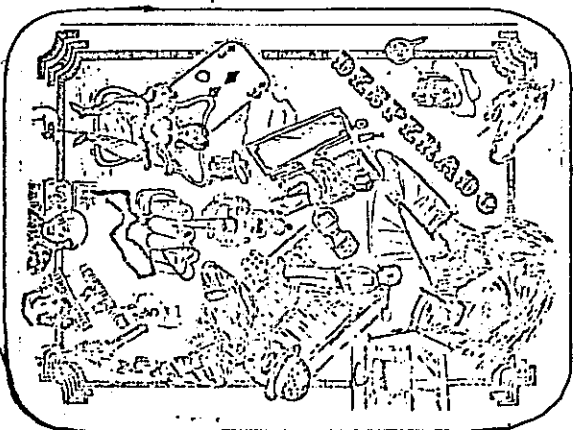
Sporttoernooi georganiseerd door TH in samenwerking met dhr. Bertens op de middagen tijdens de rapportvergaderingen;

30 nov

Peter Mulder wil een kabaret starten met 6 VWO en men denkt aan een weekend (3/4 december), dat echter niet doorgaat vanwege de verdeeldheid binnen de groep;

16 dec

"From Russia with Love" met daarvoor een gratis meegekregen striptease-filmpje van 4 minuten, dat echter door dhr. Siewe gesen sureerd wordt;

22 dec

D3 verschijnt met een voorplaat van MJ en een vertaling van The Sound Of Silence van Jos van Velzen en TH, die tijdens de culturele avond op vrijdag 25 nov. werd opgevoerd door Hans van der Wurff en Ilse Jansen. In Bolwerk staan de letterlijke teksten gepubliciseerd van een JP. van het Simplistisch Verbond waarop terecht vele kritieken volgden. Onterecht was het wederwoord van dhr. Verzuu die zich verontschuldigde door te zeggen dat hij dat niet wist, maar MJ en TH hadden hem er echter op gewezen dat dat het geval was toen zij het stuk dat zij in de kopij bus hadden gevonden naar dhr. Verzuu toe brachten. Dhr. Verzuu beloofde toen het niet te plaatsen;

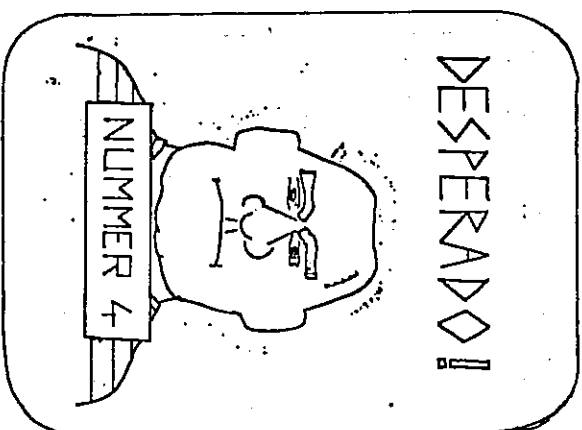
28 dec

Start van de toneelrepetities waarbij MJ regie-assistent is en tevens de start van kabaretvergaderingen bij dhr. de Vroomen en olv. TH;

13 jan "Dracula";

18/20 jan Regenvallende toneeluitvoeringen;

31 jan D4 verschijnt met de eerste voorplaat die we zomaar in de kopij bus vonden (van Joris Moens);

3 feb MJ en Hans van der Wurff treden toe tot het kabaret

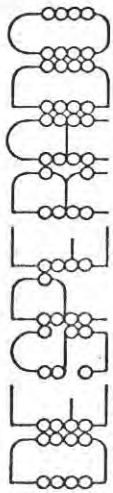
10 feb "Spartacus";

10 mrt "The Godfather";

13/15 mrt De oorspronkelijke geplande data voor het kabaret;

1978

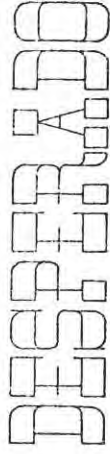

jaargang 3 nummer 6

redaktie
 Hans van Haastere
 Tom Horn
 medewerkers
 Bart Bruynesteyn
 Tineke Frowijn
 Jan Hoving
 Michel Janssen
 Joris Moens
 Arend Nijman
 Jan Paschedag
 Vincent Pikavet
 Theo van Rossum
 Flip Spiekerman
 Rob Temme
 Leo Verzuu

laatste nummer

Zij leverden een bijdrage aan de
totstandkoming van drie jaargangen

Paul Anthonio
 Jacqueline Atjak
 Hans Baart
 Louis Bianchi
 Bart Bruynesteyn
 Patricia Bunck
 Fred Carduck
 Jean-Paul Courtens
 Marjo Disseldorp
 Tineke Frowijn
 Edmund van Gils
 Lizzy Groot
 Hans van Haastere
 Carla Heldens
 Els Heldens
 René Herni
 Nico Hermans
 Ludger Hoekstra
 Fam. Hoenderdos
 Hennie Horn
 Tom Horn
 Ricky van der Jagt
 Michel Janssen
 Matthieu de Jong
 Joop Jonker
 René Kempes
 Michaël Kool
 Paul Koster
 Tom van Kuijk
 Hans Lasschuit
 Marijn van Lith
 Yvonne Leloux
 Maarten van Meurs
 Hans Meijer

Rob Meijer
 Joris Moens
 Irma Müller
 Arend Nijman
 Jan Paschedag
 Norbert Pie
 Vincent Pikavet
 Ham Ploeger
 Ton Pouw
 Lourens Raat
 Theo van Rossum
 Gaby de Scheemaker
 Nicolette Schulman
 Dick van Schijndel
 Olav Smitz
 Flip Spiekerman
 Angela van Straaten
 Paul Struijlaart
 Marlies Swen
 Rob Temme
 Jos van Velzen
 Leo Verzuu
 Henk de Vilder
 Michel Voors
 Lieke van der Voort
 Ton de Vroomen
 Hans Wessendorf
 Irma Weijde
 Kees Weijens
 Yvonne Wiewel
 Frank Willemssen
 Hans van der Wurff
 Gabriël Zwart
 Maria Zwart
 Arne van Zweden

Vielleicht kommt bald eine
 Zeit, wo man Kultur- und
 Literaturgeschichte nicht
 mehr einzig messen wird
 an gedruckten Werken, an
 geschaffenen Gestalten,
 sondern auch in wie weit
 ein Mensch selbst Gestalt
 gewesen ist.
 Stefan Zweig, 1930

Vanaf de eindstreep + + + + +

Mijn rug keer ik
nu naar deze school
pijn, verdriet, leut en lol
zeven jaar;
ik hield ze vol.

Regulen rest
voor deze tijd
wat in een flits voorbij ging,
leek toen
steeds een eeuwigheid.

Toch weemoed
in die glimlach
als je'n oude schoolkrant leest,
uit de boeken leerde ik,
maar van de mensen toch het meest.

Hans van Haastere

